

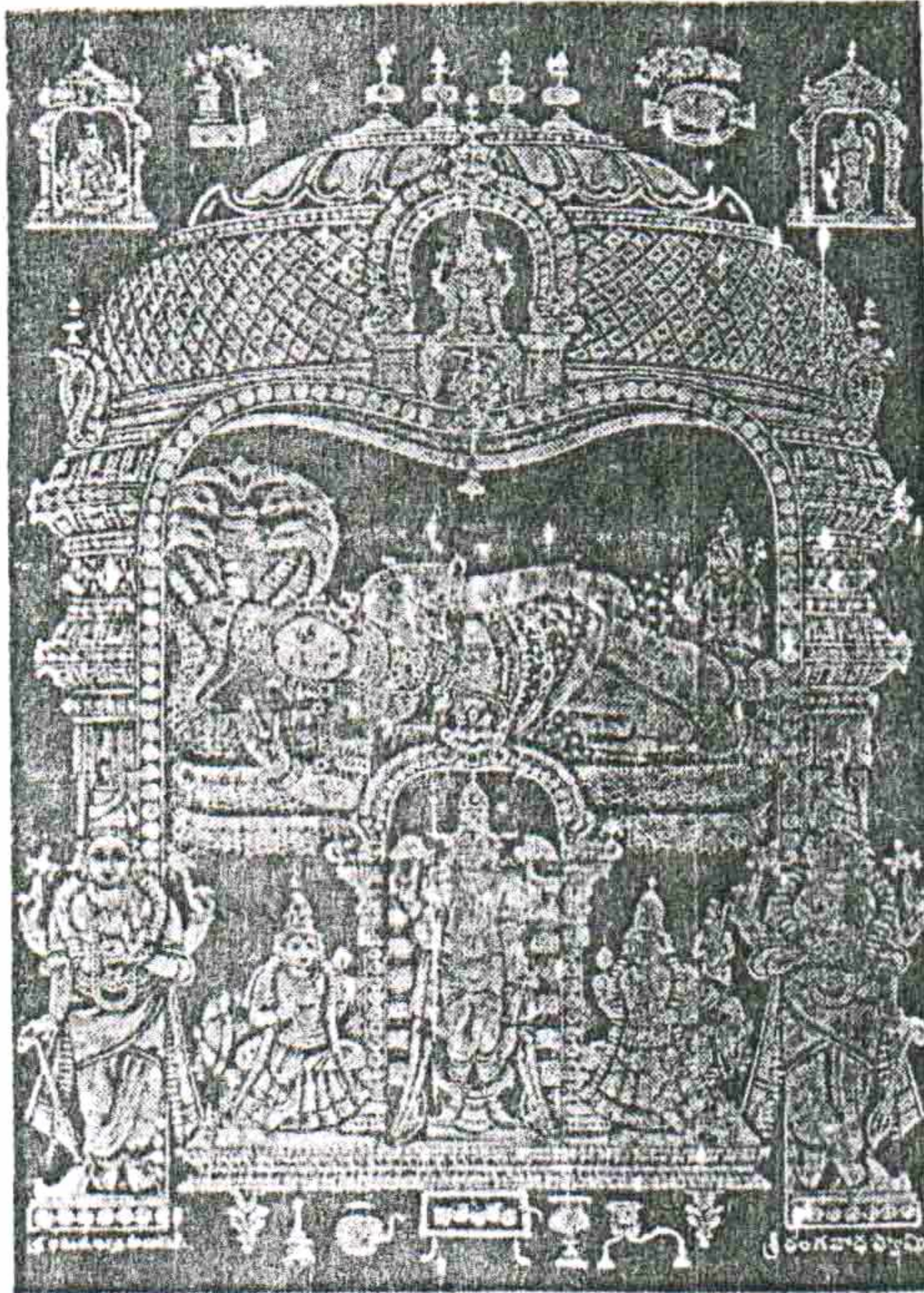
॥ श्रीः ॥

அம்ருத ஸ்ரீ.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் 'ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த
ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

213

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மலை — ஆவணி

AUGUST - 1961

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायं विलम्बमसहन्निव ।

सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः धीरङ्गनायकः ॥

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷ சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அஸ்மத்குருபரம்பராப்யோ நம:

அம்ருத ஹரி.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada 213

பி ல வ

— பத்ராதிபர்கள் —

1961

ஆவணி

மூகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசிரியர்
மூரங்கம் மெ. ஸுந்தராஜாசிரியர்

AUGUST

अनवद्यह्यसूक्तीर्द्धती सुमनोमनोविनोदाय । अमृतलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மானிடப் பிறப்பு எதற்காக?

நாம் நாடோறும் துயில் விட்டெழுந்தவுடனே சிந்திக்க வேண்டிய விஷயங்கள் பல வுண்டு. அவற்றுள் இஃது ஒரு விஷயம்: 'நாம் மானிடப் பிறவி யெடுத்தது எதற்காக?' என்பது. பசுக்களும் பறவைகளும் முதலாகப் பல்வேறு யோனிகள் பலவாயிரக் கணக்கி லிருக்க, அவற்றிலொன்றிலும் நாம் பிறவாதே மனித யோனியில் பிறந்திருக்கிறோமென் பதைத் தெரிந்து கொள்ளுமாற்றல் மனிதர்க்கு மட்டுமே யுள்ளது. இந்த மனிதப் பிறவி யை அறிவிற் சிறந்த பெரியோர்கள் "துர்லபோ மாநுஷோ தேஹ:" என்கிறார்கள். திரு மங்கையாழ்வாரும் "மானிடப்பிறவி யந்தோ மதிக்கிலர்" என்றார். அதுவென்? கோடிக் கணக்கான மனிதர்கள் உலகில் காணப்படா நின்றார்களே; நாள்தோறும் நிமிஷந்தோறும் லக்ஷக்கணக்கான மனிதர்கள் உற்பத்தி யடைந்து கொண்டிருக்கவில்லையா? அப்படியிருக்க, 'மானிடப் பிறவி அரிது' என்று எங்ஙனே சொல்லலா மென்று பலர் கேட்கக் கூடும். ரத்ன வியாபாரிகளின் வீதிகளில் குவியல் குவியலாக நவரத்னங்கள் காணக் கிடைக்கின்றன வென்பதைக் கட்கூடாகக் காண்கிறோம்; இதனால் 'ரத்னங்கள் அரியவை யல்ல; எளிய வையே' என்று யாரேனும் சொல்லக் கூடுமோ?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இங்கு விஷய மென்னவென்றால், உலகத்திலுள்ள மானிடர்களெல்லோருடையவும் தொகைக் குறிப்பு எளிதாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும்; தெரிந்து கொள்ளப்படும் வரு கிறது. ஆனால் ஒரு சிறு கிராமத்திலுள்ள அஃறிணையுயிர்களின் தொகையைக் கண்டுபிடித் தல் சிறிதும் எளிதன்று. ஒரு வீட்டின்கணுள்ள ஈக்கள் எறும்புகள் கொசுக்கள் மூட் டைப்பூச்சிகள் முதலானவற்றின் தொகையானது இந்நிலவுலகம் முழுவதிலுமுள்ள ஜன ஸங்கியையை வென்றிருக்கு மென்றால் இது எள்ளளவும் அதிசயோக்தியாகாதன்றோ. இவ் விஷயத்தை ஆராய்பவர்கள் 'மானிடப் பிறவி அரிது' என்பதை எளிதாக இசைந்திடுவர் கள். இவ்வளவு அருமையான மானிடப் பிறவியைப் பெற்றவர்கள் அதற்குத் தக்கவாறு வர்த்திக்க வேண்டாவோ? உணவுகளை யுண்டு வயிறு நிரப்புகை, விஷய போகங்கள்

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

செய்கை, உறங்குகை முதலிய காரியங்களையே செய்வதற்கோ மானிடப் பிறவி படைத்தது? இக்காரியங்கள் பசுக்களுக்கும் மானிடர்க்கும் பொதுவானவை யென்று சில சுலோகங்கள் தெரிவிக்கின்றன; உள்ளவாறு ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து 'இவற்றைப் பொது வென்னை யுத்தமன்று' என்று நன்கு தெரியவரும். ஏனெனில்; ஆஹாரத்திலும் நித்திரையிலும் விஷயபோகங்களிலும் நம்மைக் காட்டிலும் பசுக்கள் பதின்மடங்கு மேம்பட்டிருக்கின்றன வன்றோ. நாம் உட்கொள்ளும் உணவையும் யானை முதலான ஜந்துக்கள் உட்கொள்ளும் உணவையும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கலாமே, யானையளவும் போக வேண்டா; ஸாதாரணமாகப் பசுக்களின் உணவையே பார்க்கலாமே.

தைத்திரீய யுஜுர்வேதத்தில் முதலஷ்டகம் முதல் பிரச்சந்தில்—

“**मनुष्या अपश्यन् चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्...तस्माद् द्विरहो मनुष्येभ्य उपहियते प्रातश्च सायं च**”

என்று ஒதிக் கிடக்கின்றது. மனிதர்கள் பசுவிலும் இரவிலுமாக இரண்டு தடவைதான் உணவு உட்கொள்ளலா மென்பது சாஸ்திரக் கட்டளை. பசுக்கள் சாஸ்திரவச்யங்களல்ல. மேலெடுத்த வேத பாகத்தில் பசுக்களைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறது;

“**पशवोऽपश्यन् ... तस्मात् त्रिरहः पशवः प्रेरते । प्रातस्संगवे सायम् ।**”

பசுக்களுக்கு மூன்று தடவை உணவு என்று இதில் சொல்லியிருப்பதானது மானிடர்களைப் போல் பசுக்களைக் கட்டுப்படுத்துமதன்று. பசுக்கள் அல்லும் பசுவும் உணவிலேயே ஊன்றி யிருப்பதைக் காணு நின்றோம். இனி விஷயங்களில் வந்தால் இதிலும் மானிடர்களுக்கு நால் வரம்பும் லோக பீதியுமுள்ளது. பசுக்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமோ? உறக்கத்திலும் நமக்கு நால்வரம்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பசுக்கள் இரவும் பசுவும் முறங்கினாலும் கேட்பா ரில்லை. ஆகவே ஆஹார நித்ராதிசுரிகளில் பசுக்கள் நம்மை மிக மிக வென்றிருக்கின்றன வென்பது நிராக்ஷபமான பேச்சு. ஆதலால் மனிதர்கள் ஆஹார விஷயபோகாதிகளால் மேம்பாட டைய முடியாது. வேறு எதனால் மேம்பாடடையலாகும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் முக்கியமாக உன்னித்து உணரவேண்டும்.

ஆனால் இந்த சிரமத்தை நாம் கொள்ள வேண்டாதபடி “**ज्ञानं हि तेषामधिको विशेषः शानेन हीनः पशुभिस्समानः**” என்று மேலையார் சொல்லி வைத்துள்ளார்கள். ஞானத்தினால் தான் மானிடர் மேம்பாடு அடையவேண்டு மென்றார்கள். பசுக்களுக்கு ஞானமில்லாமற் போகவில்லை. அவற்றிற்கும் ஞானமுள்ளதே. உணவுகளில் குற்றமிருந்தால் மோந்து பார்த்து விட்டு அப்பால் போய்விடுகின்றன. நம் போல்வார்கையில் தடியைக் கண்டால் பதறி யோடி விடுகின்றன. இவ்வெல்லாம் ஞானத்தின் காரியமே யல்லவா? ஆனால் இந்த ஞானம் தேஹரக்ஷணத்திற்கு உரிய ஞானமேயுன்றி ஆத்மரக்ஷணத்தில் நஷத்தும் ஸம்பந்தப்பட்டவை யல்ல. நாம் பெறவேண்டிய ஞானம் ஆத்ம விஷயமானது. “**ஒண் தாம்ரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணர்வு**” என்றார் பொய்கையார். “கடல் ஞாலத்தளிமிக்கான் கவராத அறிவினால் குறைவிலமே” என்றார் நம்மாழ்வார். குறை விலமே யென்றது நிறைந்திருக்கிறோ மென்றபடி யன்று; குறைவென்று அபேகைக்கு வாசகம்; குறைவினம்—அபேகையுடையோமல்லோ மென்றவாறு. எம்பெருமான் விஷய மல்லாத அறிவு அறிவேயன்று என்பது தேர்ந்த பொருள்.

மானிடர்க்கும் தேஹபோஷணம் அவசிய மெனினும் இது ஆத்ம போஷணத்திற்கு உறுப்பாக வல்லாமல் ஸ்வதந்திரமாக உத்தேச்யமன்று. “சரீரமாத்யம் கலு தர்மஸாதகம்” என்ற பிரமாண வசனத்தின் கருத்து இதுவேயாகும். ஆக “மானிடப் பிறப்பு எதற்காக?” என்று ஆராயப் புகுமவர்கள் ‘இது பசுவத்விஷயமான ஞானம் படைப்பதற்காகவே’ என்று அறுதியிட வேண்டுமென்றதாயிற்று. ...

24. ஸ்ம்ருதிகளிலே [தர்மசாஸ்த்ரங்களிலே] ப்ரஹ்மப்ரதிபாதநமில்லை யென்றாவது, இதிறாஸ புராணங்களிலே கர்மப்ரதிபாதன மில்லை யென்றாவது சொல்லப் போகாது. ஆனாலும் ப்ராகர்யாபிப்ராயத்தாலே இங்ஙனே வகையிட்டுக் கூறக் குறையில்லை. இதனை மஹர்ஷிகளே கூறிவைத்தார்கள்;— “प्रायेण पूर्वभागार्थपूरणं धर्मशास्त्रतः। इतिहासपुराणाभ्यां वेदान्तार्थः प्रकाशयते— ப்ராயேண பூர்வபாகார்த்த பூரணம் தர்மசாஸ்த்ரத:; இதிறாஸ புராணப்ரியாம் வேதாந்தார்த்த: ப்ரகாஸ்யதே.” என்று. இதில் ப்ராயேண என்றது ப்ராகர்யேண என்றபடி. ஸ்ம்ருதிகளில் கர்மப்ரதிபாதநம் உறைத்திருக்கும்; இதிறாஸ புராணங்களில் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதநம் உறைத்திருக்கும் என்றதாயிற்று.

25. இப்படியாகில் பகவத்கீதையில் “वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यः— வேதைச்ச ஸர்வை ரஹ்மேவ வேத்ய:” என்று ஸகல வேதங்களாலும் ஸர்வேச்ரவனாகிய தானே அறியப்படுபவனாகச் சொல்லியிருப்பது எங்ஙனே பொருந்துமென்று ஸங்கை தேதான்றும். இதற்கு அந்த கீதாசுலோகத்தின் (15—15.) பாஷ்யத்தில் ஸ்வாமி பரிஹாரம் காட்டியருளி யுள்ளார். “अग्निसूर्यवायुसोमेन्द्रादीनां मदन्तर्यामिकत्वेन मदात्मवत्वात् तत्प्रतिपादनपरैरपि सर्वैर्वदैरहमेव वेद्यः” என்பது கீதாபாஷ்யஸூக்தி. கர்மகாண்டத்தில் அக்நி ஸூர்யன் வாயு ஸோமன் இந்திரன் முதலான பிற தெய்வங்களை ஆராதிக்கும் வகை சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அந்த தெய்வங்களுக்கு நானே அந்தர்யாமியாகையால் அவை மதாத்மகமாகையாலே அவற்றைச் சொல்லும் வேதபாகங்களினால் நானே அறியப்படுபவனாகிறேன் என்கை.

26. இவ்வர்த்தத்தை பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ உத்தரஸதகத்தில் “त्वदर्चाविधि-मुपरि परिक्षीयते पूर्वभागः... वेद्यो वेदैश्च सर्वैरहमिति भगवन् स्वेन च व्याचकथ” என்றருளிச் செய்தார். அவ்விடத்து நம்முடைய தத்வார்த்த சிந்தாமணி வியாக்கியானத்தில் வெகு விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் காணத்தக்கன. அங்கு நிகமன வாக்கிய மிது: “ஆக, பாகத்வயாத்மகமான வேதமானது ஆராதந ப்ரகாரப்ரதிபாதந முகத்தாலும் ஆராத்யப்ரகார ப்ரதிபாதந முகத்தாலும் பகவத்ப்ரமேயமானபடியை உபபாதித்தாராயிற்று.” என்று.

27. இதிறாஸங்களில் மிகச் சிறந்த ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பற்றிச் சில மணித்திரள் கள் காண்மின். வேதத்தின் உத்தரபாகமாகிய ப்ரஹ்மகாண்டத்திற்கு ஸ்ரீராமாயணம் உபப்ரும்ஹண மென்று சொன்னோம். அதைச் சிறிது விவரிக்கிறோம். ப்ரஹ்மகாண்டமென்பதும் உபநிஷத்து என்பதும் பர்யாயம். உபநிஷத்துக்களுக்கு முழுநோக்கு பகவத்குண ப்ரதிபாதனத்தில் தான். ஸ்ரீராமாயணத்தின் முழுநோக்கும் அதிலேதான். ஸ்ரீராம பிரான் திருவவதரித்தது எதற்காக? என்று கேட்டால் ராவண ஸம்ஹாரார்த்தமாக வென்றே பலரும் விடை தருவார்கள். வான்மீசி முனிவரும் அயோத்யா காண்டத்தில்—

* स हि देवैरुदीर्णस्य रावणस्य वधार्थिभिः। अर्थितो मानुषे लोके जज्ञे विष्णुस्सनातनः *

என்றொரு சுலோகமிட்டுள்ளார். இதிற சொல்லப்படுவது யாதெனில், செருக்கிக் கிளர்ந்த வனான இராவணனுடைய வதத்தின் பொருட்டு தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட விஷ்ணுவானவர் இராமனாகத் திருவவதரித்தார் என்பதாம். இதனாலும் மற்றுமுள்ள சில சுலோகங்களினாலும் ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ரயோஜனம் ராவணஸம்ஹாரமே யென்று தெரிவிக் கப்படுகிறது. இது கதைப்போக்கை யநுஸரித்த வார்த்தையே யல்லது தத்துவத்தை யொட்டின வார்த்தை யன்று என்பதைப் பல படிகளாலும் நிரூபிக்கிறோம்.

28. ஸ்ரீராமாயண பாராயணம் செய்பவர்கள் யாவரும்— [ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோ ஸ்மார்த்தர்களோ மாத்வர்களோ மற்றும் யாவரும்] எங்கும் நியமேந ஒரு சுலோகத்தைத் தனியாக அநுஸந்தித்து வருகிறார்கள். அது எதுவென்னில்;

* वैदेहीसहितं सुरद्रुमतले हैमे महामण्डपे मध्ये पुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अग्ने वाचयति प्रभञ्जनसुते तत्त्वं मुनिभ्यः परं व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ *

என்கிற சுலோகம். சக்ரவர்த்தி திருமகனார் ஸுவர்ணமயமான மஹாமண்டபத்தில் வீரதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்நாதிகள் புடை குழ வீற்றிருக்க, எதிரே திருவடி ஸ்ரீராமாயணம் ஸேவிக்க, மஹாரிஷிகள் ச்ரோதாக்களாய் அமைந்திருக்க, பெருமாள் தாமே ஸ்ரீராமாயண தத்வார்த்தத்தை விவரித்து உரைத்ததாக இந்த சுலோகம் தெரிவிக்கின்றது. "परं तत्त्वं व्याख्यान्तम्" என்று, மிகச் சிறந்த தத்துவப் பொருளை வியாக்கியானித்ததாகக் காண்கிறது. அது எதுவாயிருக்கு மென்று விமர்சிக்கவேண்டும் விவேகிகள். பெருமாள் தாமே ப்ரவசனம் செய்தருளும் போது வெறுங்கதை சொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டாதென்றும் பலபல தத்துவப் பொருள்களே வெளியிடப்பட்டிருக்கு மென்றும் சொல்லத் தட்டில்லை.

29. இக்காலத்தில் ஸ்ரீராமாயண ப்ரவசனம் செய்பவர்கள் பெரும்பாலும் கதை களையே தங்கள் தங்கள் ஸாமர்த்தியத்திற்குச் சேரச் சுவை மிக உபந்யஸித்து வருகிறார்களே யல்லது தத்துவப் பொருள்களை விவரித்துக் கூறுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஸ்ரீராமாயணத் தனியன்களை யநுஸந்திக்கும் போது 'वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे । वेदः प्राचेतसादासीत् साक्षादामायणात्मना ॥' என்கிற சுலோகத்தை நியமேந சொல்லி வருகிறார்கள். வேதப்ரதிபாத்யனான பரமபுருஷன் தசரத சக்ரவர்த்திக்குத் திருக்குமாரனாகத் திரு வவதரித்தவாறே பகவத் ப்ரதிபாதகமான வேதந்தானும் வான்மீகி முனிவனிடத்து ஸ்ரீராமா யணமாக வவதரித்தது என்பது இந்த சுலோகத்தின் பொருள். இதனால் ஸ்ரீராமாயணத்தில் வேதவிழுப்பொருள்கள் நிரம்பி யிருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. ஸ்வாமி யெம்பெரு மானார் தமது மாதுலரான பெரியதிருமலை நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே [திருப்பதியிலே] சென்றி ருந்து ஒரு ஸம்வத்ஸரகாலம் ஸ்ரீராமாயணத் தம் கேட்டருளினதாக ஸம்பிரதாய க்ரந்தங் களில் வாசிக்கிறோம். வெறுங்கதை கேட்க அவ்வளவு பரிச்ரமம் கொண்டிருக்க ப்ரஸக்தி யில்லை. 'வைதேஹி ஸஹிதம்' என்று கீழுதாஹரித்த சுலோகத்திற் கூறியபடி பெருமாள் விவரித்து உபதேசித்த தத்துவப் பொருள்களைக் கேட்டருள்வதற்காகவே ஸ்வாமி திருமலை நம்பி பாடே யெழுந்தருளினாரென்று அறுதியிடலாம். அந்தத் தத்துவப் பொருள்களை யாரேனும் க்ரந்த ரூபமாக ஏறியருளப் பண்ணியிருக்கிறார்களோ வென்று விசாரித்தால் அப்படி யொன்றும் தெரியவரவில்லை.

30. நம்பிள்ளை பெரியவாச்சான் பிள்ளைகள் திவ்யப்பிரபந்த வியாக்கியானங்களிலே பலபல ஸந்தர்ப்பங்களிலே ஸ்ரீராமாயண சுலோகரத்னங்களை யுதாஹரித்து வெளியிட்டருளி யிருக்கும் அர்த்த விசேஷங்களை ஊன்றி நோக்கினால் அவற்றில் பல தத்துவங்கள் அறியக் கிடக்கின்றன வென்று அறிய வெளிதாம். "வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமா யணாத்மநா" என்றதில் வேத: என்னுஞ் சொல் கர்மகாண்டமாகிய வேதபாகத்தைச் சொல் லக் கடவதன்று. ப்ரஹ்மகாண்ட மெனப்படும் உபநிஷத்துக்களில் அனேக கதைகள் [உபாக் கியானங்கள்] ஓதப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அப்படியே ஸ்ரீராமாயணம் தெரிவிக்கின்றது என்று கொள்ளவேண்டா. பகவானுடைய ஸ்வரூப ரூப குணவிபூதி சேஷ்டிதங்களைக் கூறுவதே பொதுவாக சாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ரமேயம். அவற்றுள், முக்கியமாக பகவானு டைய திருக்கல்யாண குணங்களைத் தெரிவிப்பதே உபநிஷத்துக்களின் உள்ளுறையாகும். அத்தகைய திருக்குணங்களை விவரிப்பதிலேயே ஸ்ரீராமாயணத்திற்கும் முழுநோக்கு என்று கொள்ளக்கடவது. இதையிட்டே "வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத் மநா" என்கிற தனியன் திருவவதரித்தது.

31. ஸ்ரீராமாயணத்தின் உபக்ரமத்தை ஊன்றி நோக்கினால் இந்த நுட்பம் அறியப் பட்டதாகும். ஸ்ரீராமாயணத்தின் தொடக்கம் எங்ஙனே அமைந்திருக்கின்றதென்றால்,

வால்மீகி முனிவனுடைய ஆச்ரமத்தை நோக்கி நாரதமஹர்ஷி வந்ததாகவும் இம்முனிவர் இருவர்க்கும் ஸம்பாஷணை நடந்ததாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

“तपस्वाध्यायनिरतं तपस्वी वाग्विदं वरम् । नारदं परिप्रच्छ वाल्मीकिर्मुनिपुङ्गवम् ॥”

என்பதுதானே ஸ்ரீராமாயண ப்ராரம்பச்லோகம். வான்மீகி முனிவர் நாரதமஹர்ஷியை நோக்கி ப்ரச்நம் செய்ததாக இதிலுள்ளது. நாரதமஹர்ஷி தேவலோகத்திலிருந்து இந்நிலவுலகில் வான்மீகி முனிவரிடம் வந்தது ஸ்ரீராம சரித்திரத்தை உபதேசிப்பதற்காகவே. வான்மீகி முனிவர்க்கும் ஸ்ரீராமசரித்திரம் கேட்பதிலேயே மிக விருப்பம். இப்படியிருந்தும், ஸ்ரீராம சரித்திரம் சொல்லுமென்று வான்மீகியும் கேட்கவில்லை; ஸ்ரீராமசரித்திரம் சொல்வதற்காகவே நான் வந்திருக்கிறேனென்று நாரத மஹர்ஷியும் சொல்லவில்லை. “நாரதம் பரிப்ரச்ச வால்மீகி:” என்னப்பட்ட வான்மீகி முனிவர் என்ன கேள்வி கேட்டாரென்று பார்ப்போம். ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருநாமத்தை ஸ்பர்சியாமலே—

“को न्वस्मिन् साम्प्रतं लोके गुणवान् कश्च वीर्यवान् । धर्मज्ञश्च कृतज्ञश्च सत्यवाक्यो दृढव्रतः ॥”

என்று தொடங்கி ஒரு பதினாறு திருக்குணங்களைக் கூறி ‘இக்காலத்தில் இந்நிலவுலகத்தில் இத்தகைய திருக்குணங்களை யுடைய மனிதன் யாவன்? இதைச் சொல்லக் கடவீர்; இதைக் கேட்கவே எனக்கு மிகுந்த குதூஹலம்’ என்றார் வான்மீகி. இதற்கு நாரதமுனிவர் என்ன பதில் கூறவேண்டுமென்றால், ‘முனிவரே! ஸ்ரீராமபிரானுடைய திருக்குணங்களையே நீர் கேட்டிருக்கிறீர்; குணக்கடலான அப்பிரானுடைய சரிதையை உமக்குச் சொல்லுவதற்காகவே நான் வந்திருக்கிறேன்; சொல்லுகிறேன் கேளும்.’ என்று தொடங்கி ராமகதையைக் கூறியிருக்க வேண்டும். அங்ஙனம் கூறாமல், வான்மீகி முனிவர் தம் ப்ரச்ந பரம்பரையை முடித்தவுடனே “बहवो दुर्लभाश्चैव ये त्वया कीर्तिता गुणाः । मुने ! वक्ष्याम्यहं बुधा ।” என்றார். ‘நீர் கேட்ட குணங்கள் பல பலவாயும் துர்லபங்களாயு மிருக்கின்றன; நான் திடீரென்று சொல்லிவிட முடியாது; ஆலோசித்துத் தான் சொல்லவேண்டும்’ என்பது பொருள்.

32. “முநே! வக்ஷ்யாம்யஹம் புத்த்வா” என்றது மிகவும் மருமமான வார்த்தை; புத்த்வா என்பதற்குத் ‘தெரிந்துகொண்டு’ என்று பொருள். ‘ஆலோசித்து’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இரண்டு பொருளும் இங்குச் சேருவதன்று. யாரிடம் தெரிந்து கொண்டு சொல்லப் போகிறார்? இது அப்ரஸக்தம். ஆலோசித்துச் சொல்லுகிறேனென்பதும் பொருந்தாது. அதைச், சொல்லுவதற்கென்றே வந்திருக்குமிவர் ஆலோசித்துச் சொல்லுவதாகக் கூறுவது யுக்தமாகாதன்றோ. பின்னை யாது பொருளென்னில்; ஆழ்ந்த பொருளை யறிவிக்கின்றோம், கேண்மின். திருமழிசைப் பிரான் பேசத்தொடங்கும் போதே “அறிவித்தேனாழ் பொருளைச் சிந்தாமற் கொண்மினீர் தேர்ந்து” என்றருளிச் செய்தார். அப்பாசுரத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டே நாம் அறிவிக்கின்றோம்; ரஸிகர்கள் கேட்டுச் சுவைக்க வேணும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

33. புத்த்வா: என்றதற்கு ‘நான் அறிவுபெற்று’ என்பது பொருள். வான்மீகி முனிவர் ஸாமரந்யமாக குணப்ரச்நம் பண்ணினாராகிலும் அவை ஸ்ரீராம குணங்களையென்று உடனே தெரிந்துகொண்டார் நாரதமுனிவர். அக்குணங்களானவை “காலாழும் நெஞ்சழியும் கண் சுழலும்” என்று ஆழ்வாரருளிச் செய்தபடியே முனிவர்க்கு மனோவிக்ருதியை யுண்டாக்கி விட்டன. அறிவு குடிபோயிற்று. அறிவுநிலை குலையாதேயிருந்தாலன்றோ விவக்ஷிதத்தைச் செவ்வனே யெடுத்துரைக்க முடியும். ஐயோ! முந்துற முன்னம் அறிவு அடிமண்டியோடே போயிற்றே! என்று சோகித்தார். போனப்ரஜ்ஞை மீண்டுவந்தவாறே சொல்லுகிறேன்; இப்போது ஒன்றும் என்னால் வாய்திறக்க முடியாது என்பதே இங்கு உள் ளுறையும் பொருள். இப்பொருளை ‘வக்ஷ்யாமி’ என்கிற க்ரியாபதம் [வினைமுற்று] நன்கு நிலைநாட்டும். வதாமி என்று சொல்ல வேண்டுமிடமன்றோ இது. இப்படிப்பட்ட இடத்தில்

‘வக்ஷ்யாமி’ என்றதன் காரணத்தை ஆராயவேண்டுவது அவசியமேயாகும். ஆராய்ந்தால் இங்கு நாம் உரைத்த பொருளே தேறி நிற்கும். “முநே! வக்ஷ்யாமி அஹம் புத்த்வா” என்றதற்கு அடுத்தபடியாகவே “தைர் யுக்த: ச்ருயதாம் நர:” என்கிற வாக்கியம் காணப்பட்டாலும் இடையில் வெகு வியவதானமிருந்ததென்று பெரியோர் கூறுவர்.

34. “மூவாறுமாஸம் மோஹித்து” என்ற ஆசார்யஹ்ருதய ஸூக்தியின்படியும், அவ்விடத்து வியாக்கியானத்தில் மணவாளமாமுனிகள் விவரித்தருளினபடியும் நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியருளிச் செய்யும்போது மூன்றிடங்களில் ஆறுமாஸம் மோஹித்திருந்தா ரென்பது நிஸ்ஸந்தேஹம். “எத்திறமுரவினோடிணைந்திருந்தேங்கிய வெளிவே” என்று கூறி ஆறுமாஸம் மோஹித்திருந்தும் அடுத்தபாசரம் அடுத்தபடியாகவே அவதரித்தது போலத்தான் காண்கிறது. “பிறந்தவாறும்” என்று கூறி ஆறுமாஸம் மோஹித்திருந்தும் “வளர்ந்தவாறும்” என்பது அடுத்தபடியாகவே அவதரித்தது போலத் தான் காண்கிறது. கண்கள் சிவந்து பாசரத்திலுமில்வாறே. ஆனாலும், இடையிடையே வியவதானம் மிகவு முண்டாகியேயிருந்தது. அதுபோலவே “முநே! வக்ஷ்யாம்யஹம் புத்த்வா” என்றதற்கும், “தைர் யுக்த: ச்ருயதாம் நர:” என்றதற்கும் இடையில் காலவ்யவதான முண்டாகியிருந்த தென்பது சொற்போக்கில் நன்கு அறியக்கூடியதே.

35. நான்முகன் திருவந்தாதியில் திருமழிசைப்பிரான் ஒரு பாசரம் அருளிச் செய்துள்ளார். அது இவ்விடத்திற்கு மிகப்பொருத்தமாயிருத்தலால் எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

“கண்டுவணங்கினுர்க்கு என்னுங்கொல்? காமனுடல்
கொண்ட தவத்தாற்கு உமையுணர்த்த—வண்டலம்பும்
தாரலங்கல் நீண்முடியான் தன்பெயரே கேட்டிருந்து, அங்
காரலங்க லானமையாலாய்ந்து.” (78)

ஒருகால் பரமசிவன் தியானத்திலுள்ளறியிருக்கும் படியைக்கண்ட பார்வதியானவள் அச்சிவ பெருமானை நோக்கி ‘எல்லாரும் உம்மை உபாஸனை பண்ணு நிற்க, நீர் யாரை உபாஸிக்குண் றீர்? உமக்கும் உபாஸ்யவிஷயம் ஒன்றுண்டோ?’

[க் த்வமர்ச்சயசே தேவ! கி் தேவமதிக் தவ। ஜஹோமநமஸ்கார:, த் வதஸு மஹேஸ்வர॥]

என்று கேட்டாள். இப்படியிவள் கேட்டதற்கு ‘ஸ்ரீராம தாரக மந்திரத்தைச் சிந்தனை செய்கின்றேன்’ என்று சிவபெருமான் மறுமொழி கூறவேண்டி. அந்த க்ஷணத்தில் ‘காலா மும் நெஞ்சழியும் கண் சுழலும்’ என்றும் ‘உள்ளெல்லாமருகிக் குரல்தழுத் தொழிந்தே னுடம்பெலாங் கண்ணீர் சோர’ என்றும் சொல்லலாம்படி விகாரமடைந்ததாகத் தெரி வித்து, பும்ஸாம் த்ருஷ்டி சித்தாபஹாரியான அவ்வடிவைக் காணாமல் சிந்தனையளவிலேயே இப்பாடுபடும்படியானால், கண்டு வணங்கினுர்க்கு என்னுங்கொல்:— நேரே கண்டு தொழப் பெற்றவர்களுக்கு எவ்விதமான விகாரமுண்டாகுமோ? என்றார் திருமழிசைப்பிரான்.

36. இனி ப்ரக்ருத விஷயத்திற்கு வருவோம். ஸ்ரீராமாயணத்தின் உபக்ரமஸந்நி வேசத்தையாராய்ந்தால் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை யநுபவிப்பதுதான் ஸ்ரீ ராமாயணத்திற்கு ப்ரதானமான ப்ரமேயமென்பது அநாயாஸமாக அறியலாகும். உப நிஷத்துக்களுக்கு எது ப்ரமேயமோ, அதுதான் ஸ்ரீராமாயணத்திற்கும் ப்ரமேயமென்று தேறிற்று. இதையிட்டே “வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா” என் றார் ஆன்றோர். ஆக, ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி பரமபதத்தில் விலைசெல்லமாட்டாத தனது திருக்கல்யாண குணங்களை விலை செலுத்துவதற்காகவே இந்நிலத்தே போந்து ஸ்ரீராமபிரா னாகத் திருவவதரித்தருளினான் என்றதாயிற்று. ராவணாதி ராக்ஷஸ ஸம்ஹாரத்திற்காக அவதரித்தானென்றது மேலெழுந்த கூற்றேயல்லது அந்தரங்கவார்த்தையன்று. ‘ஏன்

அனைதல் அவாஹநம்
அற்பசங்கை லவாஹா
அற்பசி துலாஸா:; இய:
அற்பசொற்பம் அல்பவல்பம்
அற்பத்தனம் அல்பதா, ஶோடிஸ்தா
அற்பம் அல்பம், ஶுத்ரம், லவ
அற்புதம் அத்முதம், சிவம்
அறநூல் ஶர்மஸாஸம்
அறநெறி ந்யாயஸரணி:
அறம் ஶர்ம:; ஶர்மம்
அருக்கட்டை க்ருபண:
அருவழக்கு ஶீர்வவிவாத:
அறிதல் ஜ்ஞாநம், அவாதி:
அறிக்கை ப்ரஹ்மபுஷ்பம்
அறிஞன் ப்ராஜ:; ப்ரஹித:
அறிதுயில் யோகநித்ரா
அறிமுகம் ப்ரஹ்மய:; ஶஸ்தவ:
அறியாமை அவிவேக:; அஜ்ஞாநம்
அறிவழிதல் விவேகரேக:
அறிவாளி ப்ராஜ:; விவேகி
அறிவிக்கை அவேதநம், ஜ்ஞாபநம்
அறிவு ஜ்ஞாநம், மனோபா, ஶ்ரீ:
அறிவுகேடன் அஜ:; யதாஜாத:
அறிவு ப்ரவோதநம்
புகட்டுதல்
அறிவுறுதல் அவவோத:
அறிவுறுத்து அவவோதநம்
தல்
அறுத்தல் லவநம், ஶேதநம்
அறுகம்புல் தூர்

அறுசுவை ஶடசம்
அறுத்துப் நிர்ஶாரணம்
பேசுதல்
அறுதி ஆத்யந்திகம்
அறுதியிடுதல் சித்வாந்தீகரணம்
அறுப்பு } ஶஸ்யலவநம்
அறுவடை }
அறுபதாங் ஶட்யவத்ரபூர்த்தி:
கலியாணம்
அறைகுறை அபூர்ணம், அஸமயம்
அறைகூவுதல் விஜயவோஷணா
அன்பன் ப்ரிய:; ஶிஷ்ய:
அன்பு ப்ரேம, ப்ரேமா, ப்ரீதி:
அன்றன்று } அஹந்யஹநி, திநேதிநே
அன்றாடம் } நியதய:
அன்றி }
அன்றிக்கே } அதவா, யதா
அன்றியும் அதவ, அபரத்வ
அன்றில் குரரீ
அன்று } தஸிந்நிநே, ததா
அன்றைக்கு }
அன்னம் ஶ்ம்ச:; மரால:
அன்னப் வரதா, ஶ்ம்சி
பேடை
அன்னவசம் நித்ரா, ஶ்வாப:; ஶவேச:
அன்னை மாதா, ஜநநி, ப்ரஸூ:
அன்ஸம் சேலாஸ்தலம், தஸா
அனந்தாண் அநந்தபூரூஷ:
பிள்ளை
அனந்தாழ் ஆதிஸேஷ:; ஶாணிந்ந:
வான்
அனார்த்தம் அநர்த்த:; அபத், விபத்
அனல் தாப:; ஶந்தாப:

அனவரதம் { அநிஸம், அஜத்ரம்,
சததம், ஶந்ததம்
அனற்பொறி ஶுலிஶ்:
அனசாரம் அநாசார:; துராசார:
அனதரவு அநாதர:; அலக்ஸ்யதா
அனதி சிரந்தநம், ப்ரவம்:
அனமத்து { அநாமகம்,
அநிநேக்ஸ்யம்
அனாயாசம் அநாயாஸ:; அவலிஸா
அனவசியகம் அநாவஸ்யகம்
அனுகம் வாஸா, ருஜா
அனுக்கிரகம் ப்ரஸாத:; அநுக்ரஹ:
அனுகுதல் வாஸநம், உபஶ்வ:
அனுகூலம் ஆநுகூல்யம்
அனுகூலன் அநுகூல:; ப்ரிய:
அனுங்குதல் பீடா, வாஸா
அனுசந்தித்தல் அநுஸந்தானம்
அனுசரித்தல் அநுஸரணம்
அனுசரிப்பு
அனுசிதம் அஸாஶ்ரதம், அயுக்தம்
அனுட்டானம் ஆசரணம், க்ரியா
அனுட்டித்தல்
அனுடம் அநுராதா:
அனுதபித்தல் அநுஸய:; அநுதாப:
அனுதாபம்
அனுப்புதல் ப்ரேஷணம்
அனுபவம் அநுமவ:; மோ:
அனுபோகம்
அனுமதி அநுஜா, அநுமதி:
அனுமந்தன் ஆஜ்ஞநேய:; மாருதி:
அனுமான்
அனுமானித்தல் அநுமானம், உஹ:
அனுமித்தல்

அனுயாத் திரை அனுயானம், அனுயா
அனாராகம் ராக:, அனாராக:
அனுஷ்டித்தல் ஆசரணம், அனுஷ்டானம்
அனேகம் வு, மூரி, மூயிபும
அனேகமாய் வுஷ:, பாய:
அனேத்தும் அலிலம், அஷேபம்
அனேவரும் சர்வேபி, நிஸிலாஷ
அஜாக் கிரதை அஜாபுதா, பமாட:
அஷட்டாளம் மனட:, ஜால்ம:
அஸ்தமித்தல் அஸ்தமய:
அஸ்திரம் அலம்
அஸ்திவாரம் ஆதாரவிந்யாச:
போடுதல்
அஸ்திபுரம் இந்ருபுஸ்த:, டேஹி

ஆ

ஆ ஆ:, ஹ
ஆக்கப்பெயர் யுயிகனா
ஆக்கியோன் கர்தா, ப்ருணேதா
ஆக்கிரகம் ஆபுரஃ, அமினிவெஷ:
ஆக்கிரமித்தல் ஆகரணம்
ஆக்கினை ஆஜா, ஶாஸனம்
ஆக்குதல் உதுபாடனம், சம்பாடனம்
ஆக்குரோசம் ஆகோஷ:, கோப:
ஆக்கை ஶரீரம், வபு:, டேஹ:
ஆக ஆஹுத, ததாச
ஆகக்ஷுடி { ஁வஸு, ததாச,
ஆகக்ஷேபு { ஹுத
ஆகந்துகம் ஆகந்துகம்
ஆகம் வர்ம, வபு:, உர:

ஆகவே அதஸு, ததஸு
ஆகா ஹா, ஹு
ஆகாசக் கிராலஸுவாட:
கோட்டை
ஆகாசத் ராநாரவிந்ரும்
தாமரை
ஆகாசப் நிர்ஹகமாபுணம்
பந்தல்
ஆகாசம் வும, நம்ஸு, யு:
ஆகாத்தியம் அஸுதானசம்ஃ
ஆகாதவன் அநநுகூல:, வுரி
ஆகாரம் ஆகார:, ஆகூதி:
ஆஹாரம் அஸனம், அலம்
ஆகிய ததாமூத, தாஹு
ஆகுதல் மாவ:
ஆகுதி ஆஹுதி:, ஹும:
ஆகுபெயர் லக்ஷணா, லக்ஷணிகம்
ஆகுமை ஆகூல்தா, வுயாகூலம்
ஆகையால் தஸாத், தத:, அத:
ஆங்காங்கு தததத
ஆங்காரம் அஹக்ஷார:, மான:
ஆங்கிலம் ஆங்கிலம், ஹுணி
ஆங்கு தத
ஆச்சரியம் ஆஸுஹம், அஹுதம்
ஆச்சாமரம் சாலலுஷ:
ஆச்சான் ஆசாரி:
ஆச்சி மாதா, குபி
ஆச்சிரமம் ஆஸுரம், உரஜ:
ஆசந்தி ஆஸந்தி
ஆசாரிண { ஆசரணம்,
ஆசாரித்தல் { க்ரியா, கரணம்

ஆசனம் ஆஸனம், குடம்
ஆசாபாசம் ஆஸாபாச:
ஆசாமி வுயிதி:, புமானு
ஆசாரம் ஆசார:, சாரிலம்
ஆசாரி தஸா, ஶிலபி
ஆசாரியன் டேஸிக:, குரு:
ஆசாரியன் } நிபுணம், ஶுதி:
திருவடி } டிவ்யதாமபாஸி:
யடைதல்
ஆசான் உபாஹ்யாய:, பா஠க:
ஆசி ஆஸிஸு
ஆசியக்காரன் ஹாஸுயகார:
ஆசிரமித்தல் மஜனம், ஆஸுரணம்
ஆசிரியன் குரு:, ஆசாரி:
ஆசீர்வஸனம் ஆஸிஸு, குமவாக்
ஆசீர்வதித்தல் ஆஸிஸு:
ஆசுசம், } ஆஸுசம், அஸுசிதா
ஆசௌசம் }
ஆசை ஆஸா, துணா, ராக:
ஆசைகாட்டு ஶலுமனம்
தல்
ஆசைப்படுதல் ஶுஹா, அபேக்ஷணம்
ஆஞ்சனேயன் மாருதி:, ஆஜ்ஞனேய:
ஆட்கொள்ளு ஶேஸதபாஸுவிகார:
தல்
ஆட்சி ஶாஸனம்
ஆட்சிசெய்தல் ஆஹிராஜ்யம்
ஆட்சேபம் ஆஸுஷேப:, ஶுதிபேத:
ஆட்டம் சலனம், நர்தனம்
ஆட்டாங் ஶுமல்தா
கொடி
ஆட்டிடைபன் ஠ாபபால:

ஆட்டுதல்	चालनम्, प्रचालनम्	ஆத்மானுபவம் कैवल्यम्	ஆமைத்தால் कूर्मनखामरणम्
ஆட்டுக்கடா	मेघः, अजः	ஆதரம் } आदरः, गौरवम्	ஆமோதித்தல் आमोदनम्
ஆட்டுமந்தை	अजसमजः	ஆதரவு	ஆய்தல் परिष्करणम्, विमर्शः
ஆட்டுவாணி	नृशंसः, घातुकः	ஆதரித்தல்	ஆய்ச்சி गोपी, बल्लवी
யன்		ஆதலால்	ஆய்ப்பாடி घोषः, गोकुलम्
ஆட்படுதல்	दास्यम्, शेषत्वम्	ஆதாயம்	ஆயக்கால் वाहनधारिणी
ஆட்படுத்தல்	शेषीकरणम्	ஆதாரம்	ஆயர்பாடி व्रजः, गोपालपत्नी
ஆட்படுத்துதல்		ஆதி	ஆயன் गोपः, गोपालः
ஆடம்பரம்	आडम्बरम्	ஆதிக்கம்	ஆயா जरठा, पितामही
ஆடல், ஆடுதல்தாண்டவம், நர்தனம்		ஆதிசேஷன்	ஆயாசம் श्रमः, आयासः
ஆடல் பாடல்	नृत्यगीतम्	ஆதிதிராவிடன்	ஆயி जननी, जनन्याचार्यः
ஆடவன்	पुमान्, पुरुषः	ஆதிமுதல்	ஆயிரக்கான்
ஆடிமீ	कर्कटमासः, शुचिः	ஆதியோடந்தம்	மண்டபம்
ஆடு	छागः, अजः, मेघः	ஆதிரை	ஆயிரங்கண்
ஆடை	वसनम्, अम्बरम्	ஆதிவாரம்	ண்ணன்
ஆண்	पुमान्, पुरुषः	ஆந்தை	ஆயிரங்குடி
ஆண்குறி	शिशुः, मेहनम्	ஆப்தன்	ரோன்
ஆண்டவன்	स्वामी, ईशः, प्रभुः	ஆப்பை	ஆயிரம்
ஆண்டாள்	गोदा	ஆபத்து	ஆயின்
ஆண்டி	मिक्षुः	ஆபரணம்	ஆயினும்
ஆண்டு	हायनः, अवदः	ஆபாலகோ	ஆய
ஆண்டுநிறைவு	अवदपूर्तिः	பாலம்	ஆயுசு } आयुः, आयुष्यम्,
ஆண்பால்	पुमान्, पुरुषः	ஆபீஸ்	ஆயுள் } जीवितम्
ஆண்பிள்ளை	आणिः, अणिः	ஆம்	ஆயுதம்
ஆணி	आज्ञा, शपथः	ஆம்பல்	ஆர்த்தி
ஆணை	स्वामी, आचार्यः	ஆமணக்கு	ஆர்ப்பாடம்
ஆணையிடுதல்	अगस्त्यशाकः	ஆமணக்கெண்ணெய்	ஆர்மோனியம்
ஆத்தான்	आस्तिकः, श्रद्धालुः	ஆமம்	வாद्यमञ्जूषा
ஆத்திக்கரை	आत्मा, जीवः	ஆமாம்	ஆர்வம், ஆர்வு
ஆத்திகன்		ஆமை	आशा, अभिरुचिः
ஆத்துமா			ஆர
			ஆரஞ்சு
			ஆரத்தி
			ஆரம்பம்
			ஆரம்பித்தல்
			उपक्रमः, प्रारम्भः

ஆரவாரம்	கோலாஹ்:	ஆலோசித்தல்	அவதேச:	ஆறு	நதி, சரத்
ஆராதனை	} பூஜா, அர்ச்சனம்	ஆழ்தல்	காடாவகாஹனம்	ஆறுதல்	ஆதரணம்
ஆராதித்தல்		ஆழ்வார்	தீவ்யசூரி:	ஆறுமுகன்	புருஷ:, சகந்த:
ஆராய்தல்	} அலோடனம்	ஆழ்வான்	கூர்நாதபுர:	ஆன்மா	ஆத்மா, ஜீவ:, சித்
ஆராய்ச்சி		ஆழங்காற்படுதல்	காடாவகாஹனம்	ஆன்றோர்	மஹந்த:, அபியுக்த:
ஆராவமுதம்	} அபர்யாஸாமுதம்	ஆழம்	அகாஷ:, கமீரதா	ஆனந்தகம்	ஆனந்தாஸ்ரு
ஆராவமுது		ஆழாக்கு	லபுபாதம்	கண்ணார்	ஆனந்தம்
ஆரியபூமி	ஆர்யாவர்த:	ஆள்	புமான, புருஷ:	ஆனமட்டும்	யாவச்சக்தி
ஆரியம்	ஆர்யபாஷா, சஸ்க்ருதம்	ஆள்மட்டம்	புருஷதன்மம்	ஆனால்	அபித, பர்து
ஆரோக்யம்	ஆரோக்யம், உலாபதா	ஆள்விடுதல்	தூதப்ரேஷணம், சந்தேச:	ஆனாலும்	ததா஽பி
ஆரோபித்தல்	ஆரோபணம்	ஆளரி	நர்ஸிஹ:, நர்ஹரி:	ஆணி	மிதுநமாஸ:, சுக:
ஆலமரம்	வட:, ந்யமோத:	ஆளவந்தார்	யாமுநாசார்ய:	ஆணை	ஹஸ்தி, வேதண்ட:, கரி
ஆலயம்	தேவாலய:, மந்திரம்	ஆளாதல்	சேஷதா, தாஸதா	ஆணைக்கா	ஜம்புகேஷ்வரம்
ஆலவட்டம்	வ்யஜனம்	ஆளி	வ்யாக:, வ்யாலி:	ஆணைக்காரன்	ஹஸ்திபக:
ஆலஸ்யம்	விலம்வ:, அலஸ்யம்	ஆளுகை	சாஸனம், பாலனம்	ஆணைக்கால்	சுலிபதம்
ஆலாங்கட்டி	கரகா	ஆளுடையான்	சுவாமி, அபிஷ:	ஆணைக்குப்பு	சதுரஜ்ஜகீடா
ஆலாபித்தல்	அலாபனம்	ஆற்ற	அதீவ, அத்யந்தம்	ஆணைச்சாத்தன்	மரதாஜபதீ
ஆலாலம்	ஹலாஹம்	ஆற்றங்கரை	அநூபம்	ஆணைத்தும்	சுண்டா, சுண்டாடண்ட:
ஆலிநாடன்	பரகாலசூரி:	ஆற்றமாட்டாமை	அஸஹிஷ்ணுதா	பிக்கை	ஆணைத்தோட்டி
ஆலிப்பு	நர்தனம், கோலாஹ்:	ஆற்றல்	வலம், ஆதாஸ:	ஆணைத்தோட்டி	அஹுஸம்
ஆலை	யந்தம், இஷுயந்தம்	ஆற்றமை	அஸஹமானதா	ஆணைவணங்கி	லவலி
ஆலோசனை	} விமர்ச:, பராமர்ச:	ஆற்றுதல்	ஆதரணம்	ஆஜர்	சஜ்ஜிமாஷ:, உபஸிதி:
ஆலோசித்தல்		ஆற்றுக்காற்பாசனம்	நதிமாத்ருகம்	ஆஜானுபாகு	சர்வாஜ்ஜஸுந்தர:
ஆவணவோலை	அப்யுபாஸபதம்	ஆறல்பீறல்	அஸமர்யம்	ஆஸ்தை	ஆஸ்தா, ஶ்ரதா
ஆவணி	சிஹமாஸ:, நமோமாஸ:	ஆறுட்டம்	கேச:, க்ருச்சம்	ஆஸ்பத்தரி	சிகித்சாலய:
ஆவணி	} உபாகம்	ஆறுமாசம்	உதாஹதீஷாவிசர்ஜனம்	ஆஸ்பதம்	ஆஸ்பதம், பதவி
யவிட்டம்		ஆறுமீரப்பு	சஹஸ்கரிதிப்ரதம்	ஆஸாமி	த்யக்தி:, புமான
ஆவார்த்தி	அவர்த்தி:, பர்யாய:			ஆகேஷபணை	ஆகேஷ:, ப்ரதிபேஷ:
ஆவல்	அபிநிவேச:, ருசி:			ஆகேஷித்தல்	தேஷணம், ஆகேஷ:
ஆவலிப்பு	அவலேப:, கர்வ:				
ஆவா	ஹாஹ, ஹஹந்தா				
ஆவி.	அஸு:, ப்ராண:				

Released by Maran's Dog Toronto

இ	இடக்கை	வ.மஹஸ்த:	இடையூறு	புரூஹ:; அந்தராய:
இஃது	இடபம்	உஷா, வृஷம:; வृஷ:	இடைவிடாமல்	நிரந்தரம், அந்ரந்த:
இக்கட்டு	இடம்	ஸ்தலம், ஸ்தலி	இடைவீடு	விच्छेद:
இக்கரை	இடம்பண்ணுதல்	ஸ்தலசுத்தி:	இணக்கம்	பரிசய:; அப்யாச:
இக்குமுடிச்சு	இடர்	ஆர்தி:; வ்யஸனம்	இணைதல்	சஹபாவ:; சங்கோ:
இகழ்தல்	இடர்படுதல்	கேசானுபவ:	இணை	த்வம், உபயம்
இகழ்ச்சி	இடறல்	} ஸ்வாலித்யம், ஸ்வலனம்	இணைப்பு	சஹயோஜனம்
இகழ்ந்துரை	இடறுதல்		இணைபிரியாமை	அவிநாபாவ:; யோ
இகழ்வு	இடி	ஸூர்ஜயு:	இத்தனை	} ஏதாவத், இயத்
இங்கிதம்	இடித்தல்	மேதனம், கர்ஜனம்	இத்துணை	
இங்கு	இடிபடுதல்	ஹிஸானுபவ:	இதஞ்சொல்	ஹிதோபதேச:
இங்கே	இடிமுழுக்கம்	அஸநிநிர்வோஷ:	ஐதல்	ஹிதம்
இங்ஙன்	இடியாப்பம்	தத்யபூப:	இதம்	ஹிதம்
இங்ஙனம்	இடிவிழுதல்	அஸநிபாத:	இதயகமலம்	ஹதயகமலம்
இச்சகம்	இடுதல்	விதரணம், தானம்	இதயம்	ஹதயம், அந்த:கரண:
இச்சித்தல்	இடுக்கு	சங்கடம்	இதரன்	இதர:; அபர:
இச்சை	இடுக்குமுடுக்கு	சங்கடஸ்தலி /	இதழ்	கிஜ்ஜல்க:; கேஸர:
இசகுபிசகு	இடுக்குவழி	குடிலஸரணி:	இதிகாசம்	இதிஹாஸ:; புராஸ்த:
இசித்தல்	இடுகுறி	ரூஹி:; ரூஹம்	இது	இதம், ஏதத்
இசிப்பு	இடுப்பு	மத்யம், கதி:; கதி	இதோ	இத:; ஏதஹி
இசைதல்	இடுப்புவலி	கதிவாஹா	இந்தப்படிக்கு	இத்யம், ஏவம்
இசை	இடும்பை	சஸ்தி:; சஸரணம்	இந்தளம்	ஹஸந்திகா
இசைகாரர்	இடை	மத்யம், வலயம்	இந்தனம்	இந்நம், காஸ்தம்
இசைவு	இடைகழி	தேஹலி	இந்தா	இதங்கூஹாண
இஞ்சி	இடைச்சி	கோபி, வலுவி	இந்தியா	மாரதமூமி:
இஞ்சின்	இடைச்சுவர்	விருஷி, பரிவந்ஹகம்	இந்திரசித்து	மேதநாத:; இந்ரஜித்
இட்டலி	இடைச்சேரி	தோஷ:; த்ரஜ:	இந்திரநீலம்	மணி:; நீலமணி:
இட்டவழக்கு	இடைச்சொல்	அவ்யயபதம்	இந்திரனோ	அமராபதி, துலோக
இட்டுக்கட்டுதல்	இடையிடை	மத்யேமத்யே	கம்	
இட்டுக்கொண்டு			இந்திரன்	மதவா, வாஸவ:; இந்ர
போதல்			இந்திரன் திசை	பாசி, ஏந்ரி

உந்திரஜாலம்	இन्द्रஜாலம்
உந்திராணி	புலோமஜா, ஶ்ரீ
உந்திரியம்	இन्द्रியம், வீரீயம்
உந்திரை	இन्द्रிரா, லக்ஷ்மீ:, ஶ்ரீ:
உந்து	இந்து:, விபு:, சந்த்:
உந்துதேசம்	பாரததேச:
உப்படி	} இத்தம், அவம்
உப்படிக்கு	
உப்படிக்கு	} ஏதாஹ, இஹ
கொத்த	
உப்பந்தி	நிபந்த:, சங்கடம்
உப்பவும்	அபுநா, இடானிம்
உப்பால்	இத:, பஸ்தா
உப்பி	சுத்தி:
உப்போர்ப்	} எவ்வித, ஏதாஹ
பட்ட	
உப்பொழுது	} இடானித், சம்பதி
உப்போது	
உம்மட்டும்	ஏதாவத்யந்தம்
உம்மை	இஹஜந்மநி
உம்ம்	ஹிம், துஹிம்
உமயம்	} ஹிம்வான், ஹிம்கிரி:
உமவந்தம்	
உமவான்	
உமாலயம்	
உமிசித்தல்	ஹிஸா, ஹிஸநம்
இமைத்தல்	} நிமிஷிதம், நிமேஷ:
இமைகொட்	
குதல்	
இமைப்பளவு	} துதி:, க்ஷணமாலம்
இமைப்	
பொழுது	
இமைமயிர்	பக்ஷம்
இமையவர்	அநிமிஷா:, சூரா:
இயக்கம்	பரிசய:, சஸ்தவ:

இயக்கன்	यक्षः
இயங்குதல்	चलनम्
இயந்திரம்	यन्त्रम्
இயம்புதல்	कथनम्, प्रतिपादनम्
இயமன்	यमः, समवर्ती, धर्मः
இயலுதல்	उक्तिः, वचनम्
இயல்பு	} स्वभावः, प्रकृतिः
இயல்வு	
இயலாமை	अशक्तिः, अशक्यता
இயற்கையாள	तु स्वाभाविकम्
இயற்கைப்	स्वैरसंगमः
புணர்ச்சி	
இயற்பா	दिव्यप्रबन्धविशेषः
இயற்றல்	प्रणयनम्, निर्माणम्
இயற்றுதல்	
இயாகம்	यज्ञः, यागः, क्रतुः
இயாத்திரை	यात्रा, यानम्
இயேசு	क्रैस्तप्रभुः
இயைபு	} अन्वयः, संगतिः
இயைவு	
இரத்தல்	} मिक्षणम्, याचनम्
இரக்கை	
இரக்கம்	दया, अनुकम्पा
இரகசியம்	रहस्यम्, अष्टर्कणम्
இரங்கல்	} अनुक्रोशः, वृणा
இரங்குதல்	
இரசம்	रसः
இரட்சித்தல்	पालनम्, रक्षणम्
இரட்டித்தல்	} द्विरुक्तिः
இரட்டிப்பு	
இரட்டை	यमः, यमलः
இரட்டைநாடி	स्थूलकायः
இரட்டைப்	यमलकुमारः
பிள்ளை	

இரண்டாம் பகை	அனுகல்ப:
இரண்டு	உபயம், துவதயம்
இரண்டுக்குப் போதல்	உவ்வரவதர்ஜனம்
இரண்டுங் கெட்டான்	அவதவகீ, ஜட:
இரண்டுபடுதல்	த்வீதீமாத்:
இரணகளம்	சம்மாமமூமி:
இரணம்	வ்ரண:
இரணியகசிபு இரணியன்	} ஹிரண்யகசிபு:
இரணியம்	ஹிரண்யம், ஹேம
இரத்தசம்பந்தம்	தேஹசம்வந்த:
இரத்தப் பெருக்கு	ரூதிரஸாவ:
இரத்தம்	ரூதிரம், ஶோணதம்
இரத்தினம்	ரதம், மணி:
இரந்திரம்	• ரந்திரம், த்வாரம்
இரப்பாளன்	யாதக:, மத்சு:
இரப்பு	யாத்ஜா, மத்சா
இரப்பை	பக்ஷம்
இரம்பம்	கக்ஷ:
இரம்மியம்	ரமணியம், வஸ்து
இரவல்வாங்கல்	பரகீயவஸ்துமஹம்
இரவி	ரவத:, மானு:, மாத்ஸர:
இரவத்கை	கஸ்துக்ஷம்
இரவு, இரா	ரஜனத, நத்சா
இராக்கதன்	ராக்ஷச:, அாஸர:
இராக்கதத	ராக்ஷஸத, நத்சாசரத
இராகம்	ராக:, தீதத்வநத:

இராகவன் ராஃவ:, ராம:
 இராகு ச்வர்தானு:, ராஹு:
 இராச்சியம் ராஜ்யம், ராஜதானி
 இராசதானி ராஜதானி
 இராசபத்தினி } ராஜமஹிணி, ராஜி,
 இராசமகிஷி } ராஜமாரியா
 இராசி ராசி:
 இராசினாமா நிவ்ருத்தி:, அபசுத்தி:
 இராசிபண்ணுதல் சந்திவிதானம்
 இராட்டினம் வட்டியந்தம்
 இராப்பகல் அஹ்நிசம்
 இராப்பத்து அப்யயனோத்தவ:
 இராப்பிச்சை ராத்திரிமிக்ஷா
 இராமன் டாசரத்தி:, ராம:
 இராமாருசுக்ரம் ச்ரீவீணவதர்மசாலா
 இராமாருசுதரிசனம் விசிஷ்டாஹைதம்
 இராமாருசுநாற்றந்தாதி ப்ரபந்நாப்யத்ரி
 இராமாருசார் ப்ரகவத்ராமானுஜ:
 இராவணன் டசானந:, ராவண:
 இருத்தல் } சித்தி:, அவசித்தி:
 இருக்கை }
 இருகரையன் உபயதோஸுருக:
 இருட்டு ட்வாந்தம், திமிரம்
 இருடி ஃருஷி:, முனி:, யோகி
 இருடிகேசன் ஹ்ரிசேச:, விஷ்ணு:
 இருத்துதல் சூபனம்
 இருதயம் ஹ்ருதம், சேதஸ்
 இருதுவாதல் அர்தவம்

இருதுறு ட்விசதி, ட்விசதம்
 இருப்பிடம் ச்வஸ்தானம், அவஸதம்
 இருப்பு சித்தி:, ச்தானம்
 இருப்புலக்கைகாயசமுசல:
 இருபிறப்பாளன் ட்விஜ:, ட்விஜ்நமா
 இரும்பல் } ட்யுதம்
 இருமல் }
 இரும்பு லோஹ:, அயஸ்
 இருவாட்சி முகநிதி
 இருள் அந்நகார:, ட்வாந்தம்
 இரேழி டேஹ்லி
 இரைத்தல் ட்யோஷ:, உச்சவ்நி:
 இரை அசனம், மோஜ்யம்
 இரைதேர்தல் ஜகிஷ்வேஷணம்
 இல்பொருளுவமை அமூதோபமா
 இல்லது அஸத், நஸத்
 இல்லம் குஹம், சடனம்
 இல்லவள் குஹிணி, டாரா:
 இல்லறம் காஹ்ஸ்த்யம்
 இல்லாமை அமாவ:, விரஹ:
 இல்லாள் பத்னி, மாரியா, குஹிணி
 இல்லை ந, நோ, நாஸ்தி
 இல்லைசெய்தல் அபலாப:, நிஹவ:
 இல்வாழ்க்கை குஹமேதிதா
 இலக்கணம் லக்ஷணம், ந்யாகரணம்
 இலக்கணவழ்வு லக்ஷணடோஷ:
 இலக்கணை லக்ஷணா
 இலக்கம் அஹ்ந:, சர்வ்யா
 இலக்கியம் லக்ஷ்யம்

இலக்கினம் லக்ஷம்
 இலக்கு ஷர்வ்யம், லக்ஷ்யம்
 இலக்குமணன் } சோமித்ரி:, லக்ஷ்மண
 இலக்குமன் } ராமாவரஜ:
 இலக்குமி லக்ஷ்மி:, ச்ரீ:, ஹ்நிதி
 இலச்சினை அஹ்நம் முத்ரா
 இலச்சை லக்ஷா, வ்ரீக்ஷா, தப
 இலட்சியம் லக்ஷ்யம், ஷர்வ்யம்
 இலட்சுமி பத்மா, கமலா, ச்ரீ
 இலட்டுவம் லக்ஷுக்ம்
 இலந்தை வடரி, வடரம்
 இலயசம் அமூல்யம், வஹ்மதி
 இலவணம் லவணம், ட்ஷாரம்
 இலவம் சாலம்லி
 இலாகா விமாஃ, சாஸா
 இலேகியம் லேக்யம்
 இலேக லக்ஷு
 இலை பத்ரம், பணிம், ட்ஷ
 இலைக்குரம்பை பணிசாலா, உட்ஜ:
 இலைக்குழல் மூரலி, வ்ரீசி
 இழத்தல் ப்ரக்யுத்தி:
 இழவு டு:ஸம், நிவ்ட:
 இழித்தல் காஹ்ணம், டூஷணம்
 இழிகுலம் நிசஜாதி:
 இழிசொல் நிசோக்தி:, டுருக்தி:
 இழிவு நிஹிநதா, அவதம்
 இழுத்தல் அகர்ஷணம்
 இழுக்கடித்தல் பரிக்ஷணம்
 இழுக்கு அவதம், டோஷ:

முத்து	வஹிஃகரணம்	இளைப்பாறுதல்	வித்ரான்தி:; வித்ரம்:	இறைஞ்சுதல்	நமனம், ப்ரணமனம்	
விடுதல்		இளைப்பு	த்ரான்தி:; த்ரம்:	இறையோன்	} ஸ்வாமி. ப்ரபு:; இஷ:	
முப்பு	ஆகூஷி:; அநிர்ணய:	இளைமை	வால்யம், வால்தா	இறைவன்		} ப்ரஃகவான், இஷ்வர:
ழை	தந்து:; ஆபரணம்	இளையபெரு	லக்ஷ்மண:; சௌமித்ரி:	இன்கவி	மஃபுரவாக், ஸ்வாதுவாணி	
ளக்கம்	கூேட:; க்வித்ரதா	மாள்		இன்சொல்	மஃபுரோக்தி:; ஹிதாவக்	
ளங்கதிர்	வாலசூர்ய:	இளையவன்	அநுஜ:; கனிஸ்த:	இன்பதுன்பம்	சுரவது:ரவம், த்ரவ்ம்	
ளங்கன்று	வத்ஸ:	இளையாழ்வார்	ப்ரஃகவத்ராமானுஜ:	இன்பம்	சுரவம், சௌரவ்யம்	
ளங்காற்று	வாதபோத:	இளையாள்	கநிதயஸி	இன்பன்	ப்ரிய:; ப்ரேஸ்த:; ப்ரேயான்	
ளங்கோயில்வாலாலய:		இற்பிறப்பு	மஹாகுலப்ரஸூதி:	இன்பு	ப்ரேம, ப்ரேமா	
ளசு	அப்ரிபாக:	இற்றுப்போதல்	ப்ரஃபுரதா, சௌதில்யம்	இன்மை	தாரித்ரத்யம், அபாவ:	
ளந்தெய்வம்	சுத்ரதேவம்	இற்றை	அத்ய, அஸிந்திநே	இன்று	} அத்ய, அஸிந்திநே	
ளநீர்	நாரிகேலசலிலம்	இறத்தல்	ப்ரணம், நிதனம்	இன்றைக்கு		
ளப்பம்	அல்பதா, சுத்ரதா	இறக்குதல்	அவரோபணம்	இன்னது	அமுகம்	
ளம்பிள்ளை	வாலக:; அர்மக:	இறக்குமதி	சாஃகரதீரப்யம்	இன்னம்,	} அத்ய, இதோ஽பி	
ளம்பிறை	வாலசுத்ர:	இறகு	பக்ஷ:; பக்ஷதி:	இன்னும்,		
ளம்பெண்	கந்யா, கந்யகா	இறங்கல்	} அவத்ரணம்	இன்னமும்,		
ளமை	வால்யம், யௌவனம்	இறங்குதல்		இன்னமும்		
ளவரசன்	யுவராஜ:; ராஜபுல:	இறந்தகாலம்	அதீதகால:; ப்ரூத:	இன்னல்	} கஸ்தம், த்ரம்:; க்ஷே:	
ளவரசு	யௌவராஜ்யம்	இறப்பு	மூதி:; மோக்ஷ:	இன்னுப்பு		} வௌஸ்யம், அரூசி:
ளவாடை	மந்தமாஸ்த:	இறய்த்தல்	சாகித்யம்	இன்றூரினியார்	பித்ராமித்ர:	
ளவெயில்	} வாலாதப:	இறகல்	சங்கோச:	இன்னிசை	மஃபுரஃகீதம்	
ளவேனில்		இறதல்	ஹானி:; க்ஷதி:; ப்ரஃபு:	இன்னுமின்னும்	புந:புந:; பௌந:புந்யேந	
இரீத்தல்	தந்தப்ரதர்ஷனம்	இறதி	அந்த:; அவஸானம்	இனத்தான்	சஜாதீதய:; சயூத்ய:	
இளச்சுவாயன்	{ தந்தப்ரக்திப்ரதர்ஷக:; வத்ரதி:; விப்ரலக்ஷ:	இறதிகாலம்	சரமகால:; யுஃகாந்த:	இனம்	ஜாதி:; வர்ஃ; யூத:	
		இறமாத்தல்	{ ஃரவ்:; அவலேப:; சித்-சமுத்ரதி:; மான:	இனம்	பாரிதோபிகம்	
இரிம்பு	அஸாமத்ரம்	இறமாப்பு		இனம் தார்	அப்ரஹாராதிஃகாரி	
இளைத்தல்	கூஷதா, க்ஷிமா	இறே	ப்ரஸித்ரம், ப்ரதிதம்	இனி	} இத்:ப்ரம்	
இளைசு	அப்ரகம், அப்ரிணத்ரம்	இறை	ப்ரபு:; கர:	இனிமேல்		
இளைஞன்	வால:; கிஷோர:	இறைத்தல்	} அவகிரணம்	இனிது	மஃபுரம், ஸ்வாது	
இளைத்தவன்	கூஷ:; த்யநிதய:; தீந:	இறைப்பு		இனிப்பு	} மாஃபுத்ரம், சௌவாதவம்	
		இறைச்சி	மாஸம், ஆமிஷம்	இனிமை		
				இனியர்	இஷ்டா:; ப்ரியா:	
				இஷ்டப்படி	யதேஸ்தம், ஸ்வக்ஷந்தம்	

இழுத்து விடுதல்	बहिष्करणम्	இளைப்பாறுதல்	विश्रान्तिः, विश्रमः	இறைஞ்சுதல்	नमनम्, प्रणमनम्
இழுப்பு	आकृष्टिः, अनिर्णयः	இளைப்பு	श्रान्तिः, श्रमः	இறையோன்	स्वामी, प्रभुः, ईशः
இழை	तन्तुः, आभरणम्	இளைமை	बाल्यम्, बालता	இறைவன்	भगवान्, ईश्वरः
இளக்கம்	क्लेशः, क्लिप्तता	இளையபெரு மாள்	लक्ष्मणः, सौमित्रिः	இன்கவி	मधुरवाक्, स्वादुवाणी
இளங்கதிர்	बालसूर्यः	இளையவன்	अनुजः, कनिष्ठः	இன்சொல்	मधुरोक्तिः, हितावक्
இளங்கன்று	वत्सः	இளையாழ்வார்	भगवद्रामानुजः	இன்பதுன்பம்	सुखदुःखम्, द्वन्द्वम्
இளங்காற்று	वातपोतः	இளையாள்	कनीयसी	இன்பம்	सुखम्, सौख्यम्
இளங்கோயில்வாலாய்		இற்பிறப்பு	महाकुलप्रसूतिः	இன்பன்	प्रियः, प्रेष्ठः, प्रेयान्
இளசு	अपरिपाकः	இற்றுப்போதல்	भङ्गुरता, शैथिल्यम्	இன்பு	प्रेम, प्रेमा
இளந்தெய்வம்	क्षुद्रदैवम्	இற்றை	अद्य, असिन्दिने	இன்மை	दारिद्र्यम्, अभावः
இளநீர்	नारिकेलसलिलम्	இறத்தல்	भरणम्, निधनम्	இன்று	अद्य, असिन्दिने
இளப்பம்	अल्पता, क्षुद्रता	இறக்குதல்	अवरोपणम्	இன்னதூ	
இளம்பிள்ளை	बालकः, अर्भकः	இறக்குமதி	सागरतीरपण्यम्	இன்னம்,	अथच, इतोऽपि
இளம்பிறை	बालचन्द्रः	இறகு	पक्षः, पक्षतिः	இன்னும்,	
இளம்பெண்	कन्या, कन्यका	இறங்கல்	अवतरणम्	இன்னமும்	
இளமை	बाल्यम्, यौवनम्	இறங்குதல்		இன்னல்	कष्टम्, श्रमः, क्लेशः
இளவரசன்	युवराजः, राजपुत्रः	இறந்தகாலம்	अतीतकालः, भूतः	இன்னொப்பு	वैरस्यम्, अरुचिः
இளவரசு	यौवराज्यम्	இறப்பு	मृतिः, मोक्षः	இன்னொரினியார்	पितृमित्राः
இளவாடை	मन्दमारुतः	இறும்புத்தல்	चाकित्यम्	இன்னிசை	मधुरगीतम्
இளவெயில்	बालातपः	இறுகல்	संकोचः	இன்னுமின்னும்	पुनःपुनः, पौनःपुन्येन
இளவேனில்		இறுதல்	हानिः, क्षतिः, भङ्गः	இனத்தான்	सजातीयः, सयूयः
இளித்தல்	दन्तप्रदर्शनम्	இறுதி	अन्तः, अवसानम्	இனம்	जातिः, वर्गः, यूथः
இளிச்சவாயன்	{ दन्तपङ्क्तिप्रदर्शकः, वञ्चितः, विप्रलब्धः	இறுதிகாலம்	चरमकालः, युगान्तः	இனும்	पारितोषिकम्
இளிம்பு		இறுமாத்தல்	{ गर्वः, अवलेपः, चित्त-समुन्नतिः, मानः	இனும் தார்	अग्रहाराधिकारी
இளைத்தல்	असामर्थ्यम्	இறுமாப்பு		இனி	{ इतःपरम्
இளைசு	कृशता, कशिमा	இறே	प्रसिद्धम्, प्रथितम्	இனிமேல்	
இளைஞன்	अपक्वम्, अपरिणतम्	இறை	प्रभुः, करः	இனிது	मधुरम्, स्वादु
இளைஞன்	बालः, किशोरः	இறைத்தல்	{ अवकिरणम्	இனிப்பு	{ माधुर्यम्, सौवादवम्
இளைத்தவன்	कृशः, दयनीयः, दीनः	இறைப்பு		இனிமை	
		இறைச்சி	मांसम्, आमिषम्	இனியார்	इष्टाः, प्रियाः
				இஷ்டப்படி	यथेष्टम्, स्वच्छन्दम्

ஸ்ரீரஸ்து

ஸம்வாத ஸம்மார்ஜநீ.

(ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர்.)

आचार्यशिव्यसंवादसम्मार्जन्यभिधा कृतिः । सैषा सुन्दरराजायसुधियाऽद्य विलिख्यते ॥

இந்நூலுக்கு ஸம்வாத ஸம்மார்ஜநியென்று பெயரிடப்பட்டது. ஸம்மார்ஜநீ ஸப்தார்த் தம் ஸர்வவிதிதம். நேற்று மடம் மூலமாக நமக்குக்கிடைத்த ஆசார்ய சிஷ்ய ஸம்வாதமென்கிற

மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர்

14 பக்கங்கொண்ட காகிதச் சுருணையே இங்கு ஸம்வாதசப்தத்தால் விவக்ஷிதம். நையாய் கர்கள் ப்ரத்யக்ஷம் அநுமானம் உபமானம் ஸப்தம் என்பதாக நான்கு ப்ரமாணங்களை நிர்தேஸித்து அவற்றுள் ஸப்தமாவது இன்னதென்பதை விவ ரிக்குமிடத்து “சூவொஹரிதவாக்ஷம் ஸஷு? | சூவஹு யயாஹ-வகா” என்றார்கள். உள் ளதை உள்ளபடியுரைப்பவர்கள் உச்சரிக்கும் வாக் யம் ஸப்தமென்றதாயிற்று. இந்த ஸம்வாதச் சுரு ணையிலுள்ள வாக்யங்களத்தனையும் மெய்கலவாத போய்மயமென்பதை ஏற்கெனவே உலகமெல்லா முணர்ந்து விட்டது. எப்படியுணர்ந்ததென்றால் 31—7—61ல் வெளிவந்த தேவஸ்தான பத்திரி கையினால் உணர்ந்தது. முன்னம் அதைச்சிறிது விவரித்து விட்டுப் பிறகு என்னுடைய விவக்ஷிதங் களை விளக்குகிறேன். ஸம்வாதச் சுருணையில் பக்கம் 13ல் ஆசார்யர் ஸாதிப்பதாக வைத்து “அட முட்டாளே!” என்று தொடங்கும் பாரா வில், காருருச்சி அழகியசிங்கர் பேரன் ஸ்ரீமத் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாசாரிய ஸ்வாமியின் திருநா மத்தை ப்ரஸ்தாவித்து எழுதியிருக்கும் கற்பனைக் கதையைக் கண்டிருப்பீர்கள். அதைப்பற்றி தேவஸ்தான பத்திரிகையில் வெளிவந்திருப்பவை கள் அப்படியே அநுவதிக்கப்படுகின்றன வீங்கு.

ஸ்ரீ அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமி கடிதம்

முகாம் : ஜகந்நாதம் 22—7—61.

அடியேன் 9—7—61 தேதி முதல் வடநாட்டுத் திருப்பதி யாத்திரை செய்து வருகிறேன். அநேகமாய் இரண்டு வருஷங்களுக் கொருமுறை அடியேன் இந்த யாத்திரை செய்வது வழக்கம்.

கீழ் மூன்று வருஷ காலம் இதற்கு அவகாசமில்லாம விருந்தது மனதுக்குப் பெருங் குறையாகவே ஆயிற்று. இப்போது இது ப்ராப்தமாகி யிருக்கிறது. பரமானந்த ஸந்தோஷ மயமாகப் பொழுது போகிறது.

ஸ்ரீமத் அஹோபில மடாஸ்தானத்தை வெகு காலம் அலங்கரித்தெழுந்தருளி யிருந்த 41-வது பட்டம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹ சடகோப யதீந்திர மஹா தேசிகனுடைய பூர்வாச்ரமத் திருப் பேரன் களும் தற்காலத்தில் சென்னைமா நகரில் வாழ்பவர்களுமான ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாசாரிய ஸ்வாமி ஸ்ரீகோபாலகிருஷ்ணமாசாரிய ஸ்வாமி என்னுமிருவரும் அடியேனுக்கு நடையாடு முயர் போன்ற வர்கள் : அடியேனுடைய உபந்யாஸ கோஷ்டிகளுக்கு அடிக்கடி யெழுந்தருளி உபந்யாஸ ச்ரவ ணம் செய்து களித்து அநுகூஹிப்பவர்கள். அடியேன் இந்த யாத்திரை புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் 8—7—61 சனிக்கிழமை மாலை சென்னையில் நடந்த அடியேனுடைய மாமூல் உபந்யாஸ கோஷ்டியில் எழுந்தருளியிருந்த [மேலே நிர்திஷ்டர்களான இருவரும் ஒருவரான] ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண மாசாரிய ஸ்வாமி, அடியேன் யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு வந்திருப்பது நினைவில்லாமலோ யாத் திரை விலாஸம் தெரியாமலோ மறுநாளே 9—7—61 ஒரு ஸ்ரீ முகம் காஞ்சீபுரத்திற்கு விடுத்திருந் தார். அது சிறிது தாமதாக அடியேனுக்குக் கிடைத்தது.

அந்த ஸ்ரீமுகத்தை அப்படியே வெளியிடுகிறேன். வெளியிடும்படி அந்த ஸ்வாமியின் நிய மனமும் ஸ்ரீமுகத்திலேயே யுள்ளது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமாசார்யரின் கடிதம்

K. G. Krishnamachari, B. A.,
Indian Bank Ltd.,

27, நடுத் தெரு, மயிலாபூர்.
மதராஸ். 9—7—61.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

ஸ்ரீமத் வேதமார்க்கேத்யாதியாய் எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ச்ரணாவிந்தங்களில் தாஸன் கோபாலகிருஷ்ணன் அநேக தெண்டன் ஸமர்ப்பித்த விஜ்ஞாபனம்.

நேற்று காலகோப கோஷ்டியிலிருந்து விடைகொண்ட பிறகு க்ருஹத்தில் அடியேன் தமையனார் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹாசார்யரை ஸந்திக்க ப்ராப்த மாயிற்று. உபந்யாஸ விஷயங் களையும் ஸ்வாமியின் விசேஷ க்ருபையையும் தமையனாரிடம் விஜ்ஞாபித்தேன். அந்த சமயம் அடியோங்களுக்கு ஒரு வெளியீடு (Pamphlet) கிடைக்கலாயிற்று. மனஸுக்குகஷ்டம் ஸஹிக்க வில்லை. இப்படியும் அச்சப்போடுவாருண்டோவென்று ப்ரமித்தோம். அதில் மிகவும் சோசநீ யமும் உண்மைக்குப் புறம்பானதுமான ஒரு பாரா அடியோங்களுக்கு மிகவும் வருத்தத்தை ஜனிப்பித்தது. “திருவள்ளூர் செய்தி” என்று அடியேன் தமையனார் பெயரால் ஒரு அபத்த மித்த்யா ப்ரசாரம் காண மிகவும் வருந்துகிறோம்.

அடியேன் தமையனார் ஒரு ஸமயம் திருவள்ளூரெம்பெருமான் ஸேவைக்குச் சென்றி ருந்தபோது சில ஸுஹ்ருத்துக்களுடன் தேவீருடைய காலகோப வைகரியையும், தேவீரு டைய ஸப்ததி ஸம்வத்ஸர பூர்த்தி உத்ஸவத்தில் தாம் அந்வயித்த பாக்கியத்தைப் பற்றியும் ப்ரஸங்காத் ப்ரஸ்தாவித்ததைத் தவிர வேறொன்று மறியார். அதை சில விஷமிகள் மெய் கலப் பில்லாத ஒரு செய்தியாக அச்சப்போட்டது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயம். பேபரிலும் போடவேண்டுமென்று அடியேன் தமையனார் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். மேற்படி செய் திக்கு அடியேன் திருத்தமையனார் ஈஷத்தும் ஸம்பந்த மில்லாதவ ரென்பதை ஸ்வாமி ஸன்னிதி யில் விஜ்ஞாபிக்கும்படி நியமித்தார். அந்த அபத்தச் செய்தியைக் கடாக்கித்து ஸ்வாமி அடி யோங்கள்பால் ஒரு விதத்திலும் ஸம்சயிக்கக் கூடாது என்று ஸப்ரணமம் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

எங்களை வேருகக் கருதவில்லையென்பதை ஸ்ரீமுகத்வாரா அநுக்ரஹிக்க வேணும். அடுத்த உபந்யாஸ ஸமயத்தில் நேரில் தெண்டம் ஸமர்ப்பித்து விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இப்படிக்கு தாஸன் கே. ஜி. கிருஷ்ணமாசாரி.

இந்த லெட்டரை ப்ரசுரித்து விஷயிகளின் மித்த்யாப்ரசாரத்தை நிர்மூலமாக்க ப்ரார்த்திக் கிறோம்.

ஸ்யமந்தகோதந்த விசேஷ ஸம்பவாம் ம்ருஷாபிஸஸ்திம் சமயந்ததாத்மந :

ஆரியர்களே ! அன்பர்களே ! மேலே வெளியிடப்பட்ட ஸ்ரீமுகத்திற்கு விஷயமான அபத்தச் சுவடி இதுகாறும் நமக்கு எட்டவில்லை. எட்டினாலும் அதனை நாம் கண்கொண்டு காண்போமல் லோம். நமது ஸ்ரீராமாநுஜன் 150ல் ந்ருஸிம்ஹப்ரியா விஸர்ஜந மென்னும் வியாஸம் வெளிவந்த பின்பு விஷயிகளின் வீண் விஷமத் துண்டுப் பிரசுரங்கள் தென்னாட்டில் விசேஷமாய்த் தலையெடுத்து வருவதாக ஆப்தர்கள் பலரால் அறிவிக்கப் பெறுகின்றோம். நாம் சதமுகமாகவும் ஸஹஸ்ர முக மாகவும் எழுதி வெளியிட்டுள்ள சாஸ்த்ரிய விஷயங்களில் ஒன்றுக்கும் வாய் திறக்க முடியாததனால் விஷயிகள் மஹாசாரிய தாஷணங்களுையே எல்லை கடந்து செய்து த்ருப்தி யடைகிறார்கள் ; அடை யட்டும்; இவர்களது வெளியீடுகளில், நம்முடைய வாதங்களுக்கு ஸமாதானமாக சாஸ்த்ரிய விஷயம் ல்வ லேச மிருந்தாலும் அதைமட்டும் நமக்குத் தெரிவிக்கும்படி நாம் சில ஆப்தர்களுக்கு திட்டம் செய்திருக்கிறோம். அன்னவர்கள் தெரிவிக்கும்படி அதில் யாதும் இராது; இருந்தால் அடுத்த க்ஷணத்திலேயே நம்முடைய விடை வெளிவந்து உலவுமென்பதை வித்வான்கள் அறிந்தே யுள்ளார்கள்.

— ப்ர. அ.

இவ்வளவும் தேவஸ்தான பத்ரிகையில் வெளிவந்திருப்பவை. இதில் காருருச்சி அழ கிய சிங்கர் திருப்பேரனாருடைய கடிதமும் ஸ்ரீகாஞ்சீஸ்வாமியின் சபத மொழிகள் போன்ற திவ்ய ஸூக்திகளும் பிராமாணிகர்களால் குறிக்கொள்ளத்தக்கவை. இவ்வொரு விஷயங்கொண்டே ஸம்வாதச் சுருணையானது கேவலம் அஸூயையின் போக்குவீடாகத் தோன்றியதென்பதை உலகமுணரும். இந்தச் சுருணை யார் பெயரால் வெளிவந்துள்ளது? எவ்வூரினின்று எந்த அச்சக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது? என்னும் விஷயங்களை ஆராய வேண்டி யது மிக அவசியம். “வித்வான் க்ருஷ்ணமாச்சாரியர், கோபாலஸமுத்ரம், மன்னார்குடி” என்பவர் இதற்குக் கர்த்தாவாம். “மன்னார்குடி பிரஸ் லிமிடெட்” என்பது மன்னார்குடியில் அச்சக்கூடமாம். இதன் மருமங்களைப் பற்றிப் பிறகு பேசுவோம். இங்குச் சுருக்கமாகத் தெரி விப்பதாவது, மன்னார்குடி வித்வான் க்ருஷ்ணமாசாரியார் என்கிற வ்யக்தி உண்மையில் வந்த்யாஸுதன். ஸத்தான வ்யக்தியாயிருந்தால் அவர் தம்மை ஸுவ்யக்தமாகத் தெரிவித் திருப்பார். நாம் நம்முடைய உருவப்படத்தை இதில் வெளியிட்டிருப்பது போல் அவரும் தன் உருவப்படத்தை வெளியிட முன்வருவாரா? 60 வருஷங்களுக்கு முன்பும் 50 வருஷங்களுக்கு முன்பும் திருநாடலங்கரித்த மஹான்களைப்பற்றி ஸம்வாதச் சுருணையில் அவதூறுக எழுதியிருப் பதால் அந்த வித்வான் க்ருஷ்ணமாசாரியருடைய பிராயம் எவ்வளவென்பதை உலகம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுவது அவசியமல்லவா?

ஒரு முக்கியமான விஷயம். இந்தச் சுருணைக்கு முன்னே துர்நிர்ஹாசிகை என்று ஒரு காகிதம் ஊர் பேரில்லாமலும் தேதியில்லாமலும் அச்சக்கூடத்தின் பெயரில்லாமலும் வெளி வந்தது. அதுவும் ப்ரக்ருத ஸம்வாதச் சுருணை போன்ற நிந்தைக்கந்தையே. அதற்குப் பரிபூர்ண ப்ரத்யாக்க்யானம் 13 பக்கம் நமது லஹரியிலேயே (211ல்) வெளியிடப்பட்டிருப் பதை இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னமே உலகமெல்லாம் வாசித்திருக்கிறது. அந்த ப்ரத்யாக் யானம் அம்ருத லஹரியில் மட்டுமன்றிக்கே ஸ்ரீராமாநுஜனிலும் (150ல்) பிரசுரமாகியிருக்கிறது.

1. முதல் விஷயம் — வேதபாராயணம் :— ஸ்வாமியின் மீது நிந்தைகளை நிரப்பத் தொடங்கிய இவர்கள் முதன்முதலாக எதை விஷயமாக எடுத்துக்கொண்டு என்ன எழுதியுள்ளார்களென்றால் “அண்ணா என்பவர் எல்லா சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்தவர்போல் பாவனை செய்பவர்; பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் துணையின்றி வேதபாராயணம் இவரால் செய்யமுடியாது” என்றெழுதியுள்ளார்கள். இதற்கு இங்கு என்ன ப்ரஸக்தி? ஸ்வாமி இவர்களோடு புரிந்த வாதப்போர்களில் ‘நான் ஏகாகியாய் வேதபாராயணம் செய்வதில் வல்லவன்’ என்று எங்கேனும் பிரஸ்தாவித்திருப்பதுண்டோ? ‘ஸ்வாமிக்கு வேதத்தில் அவகாஹநம் எப்படிப்பட்டது?’ என்கிற விசாரம் தனிப்பட்டது. அதை அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொள்வோம். முந்துற முன்னம் ‘பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் துணையின்றி வேதபாராயணம் செய்ய இவரால் முடியாது’ என்று எழுதுவதைப்பற்றிச் சிறிது விமர்சிக்க வேண்டுமே. ஸ்ரீ ராமாயணத்தின் அவதரண ப்ரக்ரியையை நோக்கும் பேராசிரியர்கள், ஸ்ரீ வால்மீகி பகவான் “கோந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே” என்று தொடங்கி குண ப்ரச்நமே செய்திருக்கையாலும், அவருக்கு விடையிறுத்த நாரத மஹர்ஷியும் குணங்களையே கொட்டியிருக்கையாலும் இந்த உபக்ரம ஸ்வாரஸ்யத்தைக் கொண்டு குண கண ப்ரகாஸநந்தான் ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு முக்க்யப்ரயோஜநமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் பட்டரும் “गुणपरीवाहस्य न जन्मनाम्” என்று ஸாதித்தருளினார். இங்ஙனே உபக்ரமத்தைக் கொண்டு மருமம் கண்டுபிடிக்கும் முறையிலே இவர்கள் செய்யும் தூஷணங்களின் உபக்ரமீதியைக் கொண்டு யாவரும் அறியக்கூடிய தென்னவென்றால், ஸ்வாமிக்கு மற்ற யோக்யதைகள் புஷ்கலமாயிருப்பது போலவே வேதத்திலும் மஹத்தான அதிகாரம் அமைந்துவிட்டதே; இது மற்ற பண்டிதர் ஒருவர்க்கும் ஸம்பவியாத பெருமையாய்விட்டதே? என்று இது இவர்களுடைய வயிற்றை மிகவும் எரியச் செய்திருக்கின்றது. இல்லையேல் இந்த ப்ரஸங்கம் உண்டாகக் கூடியதேயன்று. வேத பாண்டித்ய விஷயமாக இவர்கள் தூஷணையெழுதவேணுமானால் “இவரை வேதத்தில் பரீக்ஷித்தால் ஸம் ஹிதையிலோ பதத்திலோ க்ரமத்திலோ ப்ராஹ்மணத்திலோ ப்ராதிஸாக்க்யாதி லக்ஷணக்ரந்தங்களிலோ ஒரு கேள்விக்குக்கூட விடை தரமாட்டார்?” என்று இவ்வாறாக தூஷித்திருக்க வேண்டும். இந்த தூஷணையும் ப்ரஸக்தமா? அப்ரஸக்தமா? என்கிற விசாரம் வேறு. இவர்கள் தூஷிக்க வேண்டிய வழி இது. ‘ஸஹாயமில்லாமல் இவரால் வேதபாராயணம் செய்ய முடியாது?’ என்றால் இதற்கு என்ன அர்த்தம். ‘ருத்விக்குக்களில்லாமல் இவரால் யாகம் பண்ண முடியாது’ ‘நிமந்த்ரண ஸ்வாமிகளில்லாமல் இவரால் ச்ராதத்தம் செய்ய முடியாது’ என்றால் இதற்கு என்ன அர்த்தமோ, அதுதான் இதற்கு அர்த்தம். பகவத் கைங்கர்யரூபமான பாராயணம் செய்து ஸத்தை பெறுவதற்காகவே ஸ்வாமி இருபத்திரண்டு பிராயத்திற்கு மேல் வேதமோதித் தலைக்கட்டினார். அந்த பாராயணத்தை மண்ணுளாரும் விண்ணுளாரும் வியக்கும் படியாக லோகோத்தரமாய்ச் செய்து களிக்கின்றார். இந்த கைங்கர்யம் பலரோடு கூடியே செய்யத் தக்கதாதலால் அவ்விதமாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதில் ஸ்வாமியின் ஸக்தியையோ அஸக்தியையோ பேசுவதற்கு வேதமோதுகிறவர்கள் அதிகாரிகளையொழிய “उच्य-वणिजः कर्पूरोद्घं किमित्यभिमन्वते” என்கிற ஸூக்திக்கு இலக்கானவர்கள் பேசுவதற்கு ப்ரஸக்திதானேது! இதையெழுதினவர் ‘நான்தானெழுதினே’னென்று ஸதஸ்ஸில் முன்வர வெள்கிநிற்பவரன்றோ. இதற்காகவே இவருடைய உருவப்படத்தை வெளிப்படுத்தட்டுமென்கிறோம். இதர வித்வான்கள் பேரில் ஸ்வாமி தாம் கூறும் குறைகளை இப்படி பதுங்கி நின்று கூறுவதுண்டோ? ‘मृग्यतां मादृशोऽन्यः’ என்றும், ‘प्रतिवादिवारणप्रकटाटोपविपादनक्षमः’ என்றும் ‘प्रपञ्चप्रसिद्धप्रबन्धप्रवक्ता विरिञ्चप्रपञ्चे मदन्यः कविः कः’ என்றும் நாவலிட்டுழிதருமவர் நம் ஸ்வாமியொருவரேயன்றோ?

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ப்ரஸக்தியேற்பட்டபடியால் வஸ்துஸ்திதியையும் தெரிவிக்கிறோமிங்கு. ஸ்வாமியின் மற்ற ஸகல பாண்டித்யங்களும் ஒரு தட்டாயும் வேதபாண்டித்யம் ஒரு தட்டாயுமன்றோவுள்

ளது. 'यदि मे सहस्रवदनादिवैभवम्' என்கிற ஸட்டருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி தான் அடியே னுக்குமிங்கு ச்ரணமாகிறது. ஸலக்ஷணவநபாடுகள் என்று பேர்பெற்ற ச்ரோத்ரிய சிகா மணிகள் சொல்லவேண்டியதை நான் சொல்லுவது ஏற்குமோ! "ஸ்வாமி விஷயத்தில் தூஷிக்கவும் அதிகாரிகளில்லை, பூஷிக்கவும் அதிகாரிகளில்லை" என்று சேனங்குளம் அண்ணாத் துறை கனபாடிகள் எழுதியிருப்பதைத்தான் நாமறிவோம். வேத விஷயமாக ஸ்வாமியின் க்ருதியின் வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் வெளிவந்திருப்பவை இருபதுக்கு மேற்பட் பட்டவை. இவற்றுள் வேதபாஷ்ய விமர்சனம் என்பது இப்போதைக்கு இறுதியான நூல். இது சென்ற வருஷத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜனில் தமிழில் மட்டும் வெளிவந்தது. பிறகு ஸம்ஸ்க்ருதாநுவாதத்தோடும் சேர்ந்து லஹரியில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் என்ன விஷய மென்றால், ப்ரஸித்தமாகவுள்ள வேத பாஷ்யங்களிரண்டிலும் பத பாடாநுரூப்யமே கிடையாதென்றும். வேதபரிச்ரமமற்றவர்கள் எழுதின பாஷ்யங்களினை யென்றும் அனேக ஸ்தலங்களை யெடுத்துக்காட்டி நிபுணநிருபணம் செய்திருக்கிறார் ஸ்வாமி. ஸ்மார்த்தர்களில் வேதாத்யயநமும் செய்து சாஸ்த்ரஜ்ஞானமும் பெற்று பாஷ்யத்தையும் பரிசீலனை செய்தவர் கள் ஸ்வாமியினுடைய இந்த க்ருதியை வாசித்துப்பார்த்து என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? என்ன சொல்லுகிறார்கள்? என்பதை அவர்கள் கோஷ்டியில் புகுந்து விசாரிக்கட்டுமிவர்கள். ஜகத் ப்ரஸித்த வித்வான்களும் வடகலை வித்வான்களுமான ஸ்ரீமத் கபிஸ்தலம் ஸ்வாமி லக்ஷ்மீபுரம் ஸ்வாமி ப்ரப்ருதிகள் ஸ்வாமியினுடைய வேதவிசார நூல்களை அதிமாத்ரம் சிலாகித்து திருக் குடந்தை விவாதிகளுக்கு அக்நிஹோத்ரம் திருவுதரத்திலேயாம்படி செய்து விட்டார்களேயென் கிற பரிதாபம் இவர்களை வழிதப்பி ப்ரஸங்கிக்கச் செய்கிறது பங்கப்பட்டவர்கள் தெய்வமே யென்று கிடக்க இவர்களுக்கென்ன வந்ததோ? தூஷிக்கும் ப்ரஸங்கத்திலும், ஸ்வாமி பாட சாலையில் அத்யயநம் செய்த பிள்ளைகள் ஸ்வாமிக்கும் துணைபுரியும்படி நிபுணதமர்களாய் விளங்குகிறார்களென்று காட்டுமிவர்கள் * शिष्यादिच्छेदपराजयम् * என்னும் பெருமையும் ஸ்வாமிக்குள்ளது என்று காட்டும் முகத்தால் ஸ்வாமியின் பெருமையையே பரவச் செய்த வர்களாகிறார்கள். मध्याशया अहिमञ्जूषां दस्त्वाऽऽखुस्तेन भक्षितः ।

2. இரண்டாம் விஷயம் — திவ்யப்ரபந்தநிப்ஸவம் : ஸ்வாமியைப் பற்றின தூஷணங் களில் இரண்டாவதாக இவர்கள் கொண்டது என்னவென்றால், "பிரபந்தங்களிலும் குறிப் பிட்ட சில பாசுரங்களை மட்டும் நெட்டுருச்செய்து உபந்யாஸங்களில் அவற்றையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பர்" என்பது. உண்மையாக, இவர்களெழுதியுள்ள தூஷணை களில் இதுவொன்றுதான் ஸத்யமானது. ஆனால் "சில பாசுரங்களை மட்டும்" என்றது இவர் களுடைய கருத்துக்கு மிகவும் மாறானது. சில என்னுஞ் சொல்லுக்கு நாலாயிரத்தில் 200, 300 பாசுரங்களும் அர்த்தமாகி விடுமென்றே. ஒன்றிரண்டு பாசுரங்களை மட்டுமென்றே, பத் தெட்டு பாசுரங்களை மட்டுமென்றே எழுதியிருக்க வேணுமிவர்கள். துவரிமானில் இவரைப் பற்றி ஒருவர் கேட்டாராம் "நம்மட ஸ்வாமிக்கு திவ்யப் பிரபந்தம் நன்றாக வருமன்று?" என்று. அதற்கு அந்தரங்கர் சொன்னாராம் "வண்ணமாடங்களே பிடித்துத் திருக்கோட்டி யூர் வரைக்கும் கண்ணை மூடித் திறப்பதற்குள் சொல்லித் தீர்த்துவிடுவரென்பது தெரி யாதோ உங்களுக்கு?" என்று. அப்படியா? அப்படியா? என்று அவர் மாய்ந்து போனாராம். இங்கு முக்கிய விஷயமொன்றுதான் கவனிக்கத் தக்கது. 'நெட்டுருப்போட்ட சில பாட் டுக்களையே உபந்யாஸங்களில் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பர்' என்றெழுதி யுள்ள வ்யக்தி, ஸ்வாமி இளமை தொடங்கிச் செய்துவரும் உபந்யாஸங்களை ஒன்றுவிடாமல் கேட்கும் பாக்யம் பெற்றவர் என்று தம்முடைய பெருமையை விளக்கிக்கொண்டவராகிறார். எல்லாவுபந்யாஸங்களையும் கேட்டிராமற்போனாலும் ஒரு ஆயிரம் உபந்யாஸங்களையாவது ஸ்வாமியிடம் கேட்டிருக்கவேண்டுமிவர். இல்லாவிடில் இப்படி எழுத முடியாதன்றே இவரு டைய தெளர்பாக்ய சதஸஹஸ்ரமத்யே இதுவொரு பெரிய ஸௌபாக்யமே யாகுமிவர்க்கு.

திருவல்லிக்கேணி வேத வேதாந்தவர்த்திநீ ஸபையில் நாலாயிரத்தையும் வியாக்கியா
னங்களோடுங்கூட ஸுர்க்கத்தி பரீக்ஷை கொடுத்தவர் நம் ஸ்வாமி. ஸுர்க்கத்தியைத் தீட்டி
எதிரில் வைத்துவிட்டுப் பரீக்ஷிப்பது; எப்படி பரீக்ஷிப்பது? நாலாயிரத்தில் ஒரு லக்கம்
சொல்லி இந்த லக்கங்கொண்ட பாட்டைச் சொல்லிப் பொருள் சொல்லும் என்று பரீக்ஷிப்பது.
சொல்லத் தவறினால் அந்த ஸுர்க்கத்தியால் நாக்கையறுப்பது என்று நிபந்தனை. பதினேழா
வது பிராயத்தில் கொடுத்த இப்பரீக்ஷையை ஸ்வாமி இந்த பிராயத்திலும் கொடுத்து வருகிறார்.
நான் பலவிடங்களில் கூடவிருந்து அநுபவித்திருக்கிறேன். ஒரு பாதத்தின் கருத்தைச்
சொல்லி இக்கருத்து எந்த பாட்டிலுள்ளது? என்று கேட்டால் ஒரு க்ஷணமும் சிந்தியாமல்
கேட்ட வாய் மூடுவதற்குள்ளே சொல்லி முடிப்பார். “இந்த ப்ரஜ்ஞைக்கு லக்ஷம் ரூபா பரிசளித்
தாலும் போதாது” என்றே ஸதஸ்யர்கள் சொல்லுவது வழக்கம். தொண்டனூரில் எம்பெரு
மானார் பிரபாவத்தை அத்யத்புதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை யாரும் பார்த்ததில்லை.
இதை யாரும் இற்றைக்கும் எற்றைக்கும் பார்க்கலாம். இதற்காக ஒரு ஸதஸ்யு கூட்டுவார்
களா இவர்கள்?

3. ஸ்ரீராமாநுஜ விஷயம் — ப்ரஸங்ககோஷ்டிபரிஹாநம் : இவர்களிட்ட தூஷணங்களில்
மூன்றாவது — “பண்டிதர்கள் சபை என்றால் பல காததூரம் பறந்திடுவர்; பாமரர்களும் பாட்
டிகளும் கூடுமிடமென்றால் அங்குத் தாராளமாகத் தன் கைச்சரக்கைக் காண்பிப்பார்” என்பது.
“விசேஷவித்பாரிஷதேஷு” நாத! விதக்தகோஷ்டிஸமரங்கணேஷு” என்று ஸ்ரீமத் வேங்
கடநாதார்யர் தவம்புரிந்து பிரார்த்தித்த பேறு நம் ஸ்வாமிக்கு அநாயாஸ லப்தமென்பதை
அறிந்தவர்களேயிவர்கள். இப்போது அஹோபிலமடாஸ்தானத்தில் அமர்ந்திருப்பவர் க்ரு
ஹஸ்தராய் காஞ்சீபுரத்திலிருந்த காலத்தில் நிகழ்ந்ததொரு நிகழ்ச்சியை உலகமெல்லாம் நினை
விற் கொண்டிருந்தாலும் நினைப்பூட்டுகிறோம். இப்போது காஞ்சீபுரியில் வாழ்கின்ற ஸ்ரீமத்
கோழியாலம் ஸ்வாமியென்பவர் பாடசோதன மென்று ஒரு சிறு புத்தகமச்சிட்டார். அதில்
என்ன விஷயமென்றால், ஸ்ரீ பாஷ்யகீதாபாஷ்யாதிகளில் பல விடங்களில் தவறான பாடங்கள்
நேர்ந்துவிட்டனவென்றும், அவற்றை அந்த ஸ்வாமி தாம் திருத்துவதாகவும் திருத்தங்களைக்
காட்டியும் வெளியிட்டிருந்தது. அதில் அநேக விப்ரலம்பங்களிலிருந்ததனால் நம் ஸ்வாமி
அவற்றையெல்லாம் விரிவாக நிரூபித்து பாடசோதனபரீக்ஷை என்கிற க்ரந்தத்தைத் தமது
வைதிக மநோஹராத்வாரா வெளியிட்டிருந்தார். அப்போது பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது.
கோழியாலம் ஸ்வாமி பதில் க்ரந்தமெழுதும் முயற்சியை விட்டிட்டு, வாதஸபை கூட்ட வேணு
மென்றும் அதில் நம் ஸ்வாமி வந்து வாதப்ரதிவாதங்களை நடத்தவேணுமென்றும் விரும்பினார்.
க்ருஹஸ்தராயிருந்தவரென்று கீழே ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டவர் அந்த ஸபையை நடத்திவைக்க
முன்னின்றார். தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் ஸபை கூட்டப்பட்டது.
அப்போது திருப்பதியிலிருந்த உத்தமூர் வீரராகவாசாரியர் கோழியாலம் ஸ்வாமிக்குப் பிரதி
நிதியாக வாதத்திற்கு வரவழைக்கப்பட்டார். மண்டபத்தில் வித்வான்கள் நிரம்பிவிட்டார்கள்.
நம் ஸ்வாமி அஸஹாயராய் வாதிக்கிறார். அப்போது உக்திநிஷ்டா ஆசார்யநிஷ்டாதி குநிஷ்
டாநுபந்திகளான மடமுநித்ரயச்சண்டைகள் வலுத்திருந்தபடியால் மடத்தவரான இந்த க்ரு
ஹஸ்தர் முநித்ரயத்தவரான கோழியாலம் ஸ்வாமியின் பக்ஷத்தில் பங்கம் விளையவேணு
மென்றே வெகு பாடுபட்டார். என்ன முடிவாயிற்று? உத்தமூரவர் பேசாமலே எழுந்து சென்
டார். இவ்விஷயம் அப்போது பத்ரிக்கைகளில் பிரசுரமாகியிருப்பதால் அபலாபத்திற்கு அவ
காஸ லேஸமுமில்லை. இன்னொரு விசேஷமுமுண்டு. கோழியாலம் ஸ்வாமிக்குக் கண்டன
மாக நம் ஸ்வாமியெழுதின பரீக்ஷாக்ரந்தத்தை மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்யஸ்வாமி தமிழ்ப்
படுத்தி ந்ருஷிம்ஹப்ரியாவில் பிரசுரிக்கக் தொடங்கிவிட்டார். இந்த வியாஸம் இரண்டு ஸஞ்
சிகைகளில் [தொடரும் தொடரும் என்று] வந்தபின் வடகலைத்திரளில் பெரிய ஹாஹாகாரம்
ஏற்பட்டு இந்த வியாஸம் ப்ரியாவில் வெளிவராதபடி செய்துகொள்ளப்பட்டது. அது ப்ரக்ரு
தத்திற்கு அநபேக்ஷிதம். “பண்டிதர்கள் ஸபை யென்றால் பலகாததூரம் பறந்திடுவர்” என்

றவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பண்டித ஸபைகள் பலவுண்டு. வேதலக்ஷண விசார பரமான வித்வத்ஸபைகள் காஞ்சீபுரியிலும் ராஜமன்னார் ஸன்னிதியிலும் கூடினபோது நம் ஸ்வாமி தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல் அஸஹாயராய் நின்று வாதித்து வெற்றி பெற்ற வீறுகள் ஸ்வாமியின் வாழ்க்கையில் தனிப் பெருமையாக விளங்குமவை இவையெல்லாம் அவ்வப்போதுகளில் பத்ரிகைகளில் ஏறி நாடுநகரமெங்கும் ப்ரஸித்தமானவையே. இவர்களைப்போல் பொய்க் கதைகளைக் கற்பனை செய்து பிரசுரிப்பவர்களல்லோம். சிலர்க்கு மறந்து போளவற்றையும் தெரியாமலிருந்தவற்றையும் நினைப்பூட்டித் தெரிவிக்கவேண்டியே ஸம்வாதச் சுருணை தோன்றிற்றென்பதில் என்ன ஸந்தேஹம். இதில் நாம் தெரிவிக்கும் விஷயங்களில் ஏதேனுமொருவிஷயமாவது பொய்யென்று தோன்றினால் அதை இவர்கள் தாமதமின்றி வெளியிட்டிடும். ருஜுவான விலாஸத்துடனும் வெளியிட வேண்டும் எதற்கும் இன்றியமையாத ஆதாரங்களை நாம் உடனுக்குடனே வெளியிட்டே தீருவோம்.

4. நான்காவது விஷயம்— பாமரர்களும் பாட்டிகளும் கூடுமிடம்: நம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள் நடைபெறுத தலைநகர் தென்னிந்தியாவிலுமில்லை, வடஇந்தியாவிலுமில்லை அத் யாபி நடைபெற்றுக் கொண்டேயிருக்கின்றன. இந்த ஸம்மார்ஜனியில் முந்துற முன்னம் நாம் உதாஹரித்த தேவஸ்தான பத்திரிகையிலேயே அதே இதழிலேயே (31—7 51ல்) வெளி வந்திருக்கிற வியாஸமிது:—

மஹா வித்வாந் அண்ணங்கராசார்யரின் உபந்யாஸ யாத்திரை

தெலுங்கு தேசத்திலுள்ள சிஷ்யர்களின் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி 8—7—61 முதல் அங்கே பல நகரங்களில் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தெலுங்கிலும் உபந்யாஸம் செய்து வருகிறார். பூரி ஜகந்நாத சேஷத்திரத்தில் பண்டித ஸமாவேசத்தில் தலைமை வஹித்து சாஸ்திர விஷயங்களை விளக்கி மஹந்துடன் மடாதிபதிகளால் தோடா பதக்கம் ஸாதரா பரிசுகள் அளிக்கப் பெற்றார். பெரிய மடாதிபதிகள் போல வைபவமான வரவேற்பு பல நகரங்களிலும் மஹா வித்வானுக்கு நடக்கிறது.

இப்படி ஒரு பத்ரிகையிலன்று; தேசபாஷா பத்ரிகைகள் எத்தனையுண்டோ. அத்தனையிலும் ப்ரவாஹதோ நித்யமாக வெளிவந்தவை வெளிவந்துகொண்டிருப்பவை அபரிமிதம். பத்ரிகைகள் கிடக்கட்டும். ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ கோஷ்டிகளில் அந்வயியாத வ்யக்திகளைக் கண்டுபிடிப்பதே அரிது. ஸ்வாமியின் உபந்யாஸம் எங்கு நடந்தாலும் ஆயிரக்கணக்கில்தான் கோஷ்டி கூடும். டில்லியில் வாழும் விச்வப்ரஸித்தரான ஸ்ரீ அனந்தசயனமையங்காரவர்கள் ராஜாஜீ முதலானவர்கள் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களை எத்தனையிடங்களில் நடத்திவைத்தும் தலைமை வஹித்தும் களித்திருக்கிறார்களென்பதை அவர்கள் தம்மையே கேட்டுணர்வது. கிம் பஹுநா? இந்த வியாஸம் அன்பர்களால் வாசிக்கப்படும்போது நம் ஸ்வாமி டில்லிமா நகரில் பெரிய பெரிய மேதாவிகளிடையே ப்ரஸங்கமாரி பொழிந்து வருகின்றார். 13—8—61 to 20—8—61 அங்கு நம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள் தொடர்ச்சியாக நடந்து வருவதால் அங்குச் சென்று அந்வயித்து ஸத்தை பெற ஸௌகரியமுள்ளவர்கள் உடனே புறப்பட்டுச் சென்று தந்யர்களாகலாம். பாமரர்களும் பாட்டிகளும் அங்கு எத்தனைபேர்கள் கூடியிருக்கிறார்களென்பதையும் கண்ணொரக் கண்டு வரலாம்.

5. ஐந்தாவது விஷயம் — உண்மையாகப் பாட்டிகள் கூடுமிடம்: ஏழெட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு நாம் காஞ்சீபுரம் சென்றிருந்தபோது அங்கு ஆணைகட்டி வீதியில் ஒரு மண்டபத்தில் இரவு 8 மணிக்கு ஒருவர் பிரசங்கம் செய்கிறார். அவர் யாரென்றால் நாம் கீழே ப்ரஸ்தாவித்த க்ருஹஸ்தரே. அன்று அஜாமீனோபாக்யானம் சொல்லுகிறார். அஜாமோளன்

அஜாமோளன்னன்றே இவர் வாய்க்குவாய் சொல்லி வருகிறார். கேட்கிறவர்கள் பாட்டிமார்கள். அங்கு 5 நிமிஷம் நாம் நின்றபோது நமது செவியில் விழுந்த கதைவெகு ரஸமானதாகையால் அதை இங்குத் தெரிவியாமலிருக்க முடியவில்லை. (அதாவது) திருக்குடந்தையில் ஒரு ஸ்வாமி ரஹஸ்யத்ரயஸார காலக்ஷேபம் ஸாதிக்கிறாராம். காலக்ஷேபம் கேட்கும் சிஷ்யர்கள் மூவராம். அம்மூவரும் பரஸ்பரம் சண்டையிட்டுக்கொண்டு கிடந்தார்களாம். ஒருநாள் ஆசாரியர் மூவரையும் நோக்கி 'ஏதுக்கு நீங்கள் இப்படி சண்டையிட்டுக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்? என்று கேட்டாராம். அதற்கு முதல் சிஷ்யன் 'ஸ்வாமீ! இவன் நான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற வேசியினிடத்தில் பிரவேசிக்க ஆரம்பித்தான், அதனால்தான் எனக்கு மனஸ்தாபம், என்றானாம். 'ஸ்வாமீ! முதலில் இவன் என் தாஸியிடத்தில் பிரவேசித்தபடியால் தான் க்ருதப்ரதிக்குதமாக நான் செய்ய நேர்ந்தது? என்றானாம் இரண்டாவது சிஷ்யன். 'ஸ்வாமீ! இவ்விருவர் சொல்லுவதும் புரகு; இவர்கள் தேவரீர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வேசியிடத்தில் பிரவேசிக்கவேதான் நான் இவர்களோடு விவாதப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்' என்றானாம் மூன்றாவது சிஷ்யன். இவர்கள் ரஹஸ்யத்ரய ஸார காலக்ஷேபாதிகாரிகளாம்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தாரிவர். கேட்கிற பாட்டிமார்களுக்கு இது பரம ரஸந்தானே!

6. ஆருவது விஷயம் — ஸ்வாமியின் உபந்யாஸவைகரி: நம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள் பேச்சோடு நின்றிருக்கவில்லை. ஸம்ஸ்க்ருதம் தமிழ் தெலுங்கு ஹிந்தி ஆகிய நான்கு பாஷைகளிலும் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்கள் பலவாய்ரக் கணக்கில் ஏடுபட்டுள்ளன. இது வெறும் பேச்சாக நாமெழுதுவதன்று. உலகமெல்லாம் தினப்படியாக வாசித்துக்கொண்டிருக்கிற புத்தகங்களே யிவை. தவிர, ஸ்வாமி ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் "இது உபந்யாஸகர்களுக்கு உதவியாக வெளியிடப்படுகிறது" என்று தலைமேல் அச்சிட்டிருப்பதால் உபந்யாஸ ஜீவிகள் எங்கும் இவற்றையே துணை கொள்ளுகின்றார்களென்பதும் பிரத்யக்ஷம். மஹான்களின் மங்களாஸாஸநபலத்தால் ஸ்வாமி இவ்விபூதியை அலங்கரித்திருக்குங்காலம் இன்னமும் நீடிக்குமாகையால் இனியும் ஆயிரக்கணக்கான உபந்யாஸ நூல்கள் அவதரிக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. ஸ்வாமி சென்னையில் உபந்யாஸமாரம்பித்த காலத்தில் மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி அவ்வுபந்யாஸ கோஷ்டிகளில் அடிக்கடி அந்நவயித்து ஆனந்தபரீவாஹமாக அவர்தாம் வெளியிட்டிருக்கிற வியாஸங்களை வேதாந்ததீபிகையில் வாசியாதவர்களில்லை. அப்போது ந்ருஸிம்ஹப்ரியா தோன்றப் பெருமல் வேதாந்த தீபிகையென்னும் பத்ரிகை மஹர்ஷிஸ்வாமி மூலமாக நடந்து கொண்டிருந்தபடியால் அதில் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ வைபவங்கள் விசேஷமாக இடம் பெற்று வந்தன. ந்ருஸிம்ஹப்ரியா தோன்றின் பின்பும் அது அநுவர்த்தித்துக் கொண்டேயிருந்தமை அபலபிக்க முடியாத தொன்றே.

7. ஏழாவது விஷயம்—ஸ்ரீவானமாமலை வித்வான்களின் ப்ரஸ்தாவம்: ஸம்வாதச் சுருணையில் (பக்கம் 2ல்) "இப்படி யோக்யதையில்லாதவர் ஸ்ரீவானமாமலை வித்வான்களை தூஷித்து எழுதுவதன் காரணமென்ன?" என்று சிஷ்யன் கேட்பதாக வைத்து அதற்கு ஆசாரியன் சொல்லுவதாக வைத்த பதில் காடுபாய்ந்த வாக்யார்த்தம். வினாவுக்கு ஏற்ற விடை இல்லை. ஸ்ரீவானமாமலை வித்வான்களை ஸ்வாமி தூஷித்திருப்பதாகக் காட்டுவதானது பாமரர்களைக் கூட ப்ரமிக்கச் செய்ய மாட்டாது. அதைப்பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறோமிங்கு. ஸ்ரீராமாநுஜன் 147ல் "வதந்தியில் செவிப்பட்ட வானமாமலைச் செய்தி" என்றொரு வியாஸம் ஸ்வாமியினால் விபுலமாக வெளியிடப்பட்டது. அதன்மேல் அநாமதேயப் பத்ரிகையொன்று எதிர்த் தரப்பில் தோன்றிற்று. அதற்கு ப்ரத்யாக்க்யானம் ஸ்ரீ வானமாமலை வித்வான் ஸ்வாமி யொருவருடைய ஸ்ரீமுகப்ரகாசநபூர்வகமாக அம்ருதலஹரியிலும் ஸ்ரீராமாநுஜனிலும் வைதிக மநோஹராவிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த சர்ச்சையில் வானமாமலை வித்வான்களை தூஷிக்க அவகாச லேஸமும் கிடையாது. எவ்விடத்தில் என்னவென்று தூஷித்திருக்கிற தென்று வினவினால் வாய்திறக்க ஆளில்லை. இப்படியொரு தப்புப்பிரசாரத்தைச் செய்து விட்டோமானால் வானமாமலைஸ்வாமிகளால் நமக்குச் சில உதவிகள் கிடைக்குமென்பது இவர்களின்

கனவு. கனவல்லவென்றால் நனவாகவேயிருக்கட்டும். ஸ்வாமி வெளியிட்ட வானமாமலைச் செய்தி ஸத்யமானதேயென்று ஸத்யமான வழியில் மூதலிக்கப்பட்டு விட்டது. அதன்மேல் நடந்து கொள்ள வேண்டிய வழி தெரியாமையால். இப்படியாகக் கீழ் வெட்டில் இறங்கியிருக்கிறார்களிவர்களென்பதை உலகமறியும். “வானமாமலைவாஸியான் ஒரு ஸத்யவாதி” என்றும், “ஒரு வானமாமலை வித்வான்” என்றும் பொய்யான கையெழுத்திட்டு இவர்கள் வெளியிட்ட வையெல்லாம் ஸ்ரீராமாநுஜனில் நிரஸிக்கப் பட்டொழிந்திருப்பதால் இப்போது இந்த வழியைக் கைப்பற்றி யிருக்கிறார்களத்தனை.

8. எட்டாவது விஷயம்— வானமாமலை வித்வான்களின் பிரசம்னை. ஸம்வாதச் சுருணையின் ஆரம்பம் வெகு ஸ்வாரஸ்யமாகவே அமைந்திருக்கிறது. (அதாவது) சிஷ்யன் குருவை நமஸ்கரித்து ஸ்ரீ வானமாமலை வித்வான்களின் யோக்யதா விசேஷங்களை விவரித்தருள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்வதாகவும். அதற்கு ஆசாரியர் அந்த வித்வான்களின் ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷயாதி பாண்டித்ய ப்ரபாவங்களையும் ஸாமாந்ய சாஸ்த்ர வைதுஷ்ய விசேஷங்களையும் அநுஷ்டான வைராக்க்யாதி ஸம்ருத்தியையும் எடுத்துரைப்பதாக வைத்திருக்கிறது. இது உலகமெல்லாம் அபிநந்திக்கக் கூடிய உண்மையுரையே. பொய்யும் பரிஹாஸமும் பரீவாதங்களும் நிரம்பிய ஸம்வாதச் சுவடியில் இஃதொன்றுதான் ஸுந்ருதமான விஷயம். இத்தகைய வித்வான்கள் வானமாமலையில் இன்று நேற்றல்ல; பரம்பரையாகவே விளங்கி வருகிறார்கள். அங்கு இப்போது ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்தருளாநின்ற மஹா ஸ்வாமியோ இளமையிலிருந்தே வித்வத் ஸார்வபௌமரென்று உலகம் போற்ற நின்றவர். மஹ மடங்களைக் காட்டிலும் இந்த மடத்திற்கு இதுவொரு அஸாதாரணமான பெருமையாகும் இதர மடங்கள் பொருமைப் படக் கூடியதுமாகும். அந்தப் பொருமைமையில் தலைசிறந்தவர்களேயிவர்கள். ஆயினும் அதனையுள்ளடக்கி இப்போது அவர்களை ப்ரசம்னிப்பதன் காரணத்தை நாம் விவரிக்க வேண்டுமோ? காரணம் எதுவாகவாவது இருக்கட்டும்.. விஷயம் ஸத்யம், ப்ராமாணிகம். அவ்வளவுக்கு நாம் பரம ஸந்ருஷ்டர்களாகிறோம். இந்த ப்ரஸங்கத்தில் இவர்கள் நம் ஸ்வாமியைப் பற்றி “மணிக்கணக்கில் உரத்த குரலில் பேசுபவராக” அவஸாத் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். “யஸாஹ-ஓ கௌவெ-வ்ருதி-உவஸா-ஓ வ்ருதி-வெஜ்-ரெ” என்ற மஹாபாரதச் ஸ்லோகத்தை நினைப்பூட்டுமிது. ஸ்வாமியின் திருமிடற்றோசையிலும் நீண்டகால முபந்யஸிக் குந் திறமையிலும் தாங்கள் மிகமிக ஈடுபட்டிருப்பது அந்யபரோக்தியிலும் அவர்ஜநீயப்ரகாஸநமாயிற்றிவர்களுக்கு. ஸ்ரீவானமாமலையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீ உவே வித்வான். சடகோபாசார்ய ஸ்வாமியைப் பற்றியும் இவர்கள் ப்ரசம்னித்திருப்பது மிகவும் ஸாதுவானதே. அந்த ஸ்வாமி அந்த திவ்ய தேசத்திற்குத் திலகமாக விளங்குகின்றார். வைதிகத்தில் மட்டுமின்றிக்கே னௌகிகத்திலும் மிக நிபுணர். ஸ்மிதபூர்வாபிபாஷீத்யாதி ஸத்குணங்களுக்கு நிதியானவர். நம் ஸ்வாமிக்கு 55 வருஷகாலமாகப் பரம ஆப்தர். ஸம்வாதச் சுவடிக்காரர் நம் ஸ்வாமியின் ஆப்தர்களையும் பரம்பரீதி பாத்ரபூதர்களையும் ஸ்வாமியோடொக்க நிந்திக்க தீக்ஷை கொண்டிருந்தும் அதற்கு மாறாக இப்படிச் சில விலக்ஷணவ்யக்திகளை பூஷிப்பது அவ்யவஸ்தித சித்ததையைக் காட்டுமத்தனை.

9. ஸரளகவி. ராகவாசார்ய ப்ரஸம்னை. மதுராந்தகம் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் பாதூர் ராகவாசாரியரென்று ஒரு வையாகரணர் இருக்கிறாராம். அவர் ஸ்ரீஸ்வாமியின் பிரயோகங்களில் பல தப்புக்கள் உள்ளனவென்று கண்டு அவற்றையெல்லாம் அவர் பட்டிபோட்டு வருகிறாராம். இதையெழுதுகின்ற ஸம்வாதச் சுருணை இங்ஙனையெழுதியுள்ளது; “இந்த ராகவாசாரியர் அண்ணா வெளியிடும் புத்தகம் ஒவ்வொன்றையும் நன்கு ஆராய்ந்து அபசப்தப்பட்டியல் ஒன்று தயாரித்து வருகிறார். இதுவரை எழுதியுள்ள அபசப்தப்பட்டியல் ஒன்றை மடத்திற்குக்கூட அனுப்பியுள்ளாரெனத் தெரிகிறது. இக்காரணம்பற்றியே அண்ணா இந்த ஸ்வாமியுடன் ஸ்நேகம் பாராட்டி வருகிறார். இல்லாவிடில் இவர் குட்டு வெளிப்பட்டு விடுமல்லவா?

இப்படியேதான் இவர் நட்பு கொண்டாடும் ஒவ்வொருவரிடமும் இவரது குடுமி சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறது” என்று எழுதியிருக்கிறது. இதற்குச் சிறிது விரிவாகவே யெழுதவேண்டியதாகிறது. ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் தமிழ், தெலுங்கு, ஹிந்தி நூல்கள் ஒருபுறமிருக்கட்டும். இதுவரை ஸ்வாமியெழுதியுள்ள ஸம்ஸ்கிருத நூல்கள் மட்டும் எத்தனையென்பதை 1957-ல் நவம்பர் மாதத்தில் வெளியிட்டுள்ள வைதிகமநோஹரா 91ல் பிரசுரிக்கப்பட்டிராநின்ற சாதபூஷணீவஜ்ர குடாரவிஜயத்வஜத்தின் முடிவில்,

“इति श्रीकाञ्चीप्रतिवादिभयङ्कर अण्णङ्गराचार्यस्य भाषाचतुष्टयमयीषु कृतिषु चतुसस्त्यधिक चतु-
इशततमः, संस्कृतग्रन्थावलीषु षट्पञ्चाशदुत्तरशततमश्च वज्रकुठारविजयध्वजग्रन्थः समाप्तः”

என்றுள்ள வாக்கியத்தினாலறியலாம். நான்கு பாஷைகளிலும் ஸ்வாமியெழுதிய க்ரந்தங்களுள் அது நானூற்றெழுபத்துநான்காவது என்றும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலெழுதிய க்ரந்தங்களுள் மட்டும் நூற்றைம்பத்தாறாவது க்ரந்தமென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த எண்ணிக்கை 1957-ல் நவம்பர் மாதம் வரைக்குமே. அதன் பிறகு மூன்றரை வருஷங்களுக்கு மேலாகியிருக்கிறது. இந்த 42 மாதங்களில் எவ்வளவு க்ரந்தங்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன வென்பதைப் பண்டிதவுலகமறிந்துள்ளது. பேச்சுக்கு பதில் பேச்சு என்கிற முறையில் இது நாம் எழுதுவதன்று. எந்த ஊரிலாவது யாராவது ஒருவர் ஒரு ஸபை கூட்டி அதில் இந்த க்ரந்தங்களையெல்லாம் ஆஜர்படுத்தும்படி ஸ்வாமிக்குத் தெரிவித்தாலும் ஸரி. நமக்குத் தெரிவித்தாலும் ஸரி, இன்றியமையாத நிபந்தனைகளுடன் தவறாது ஆஜர்படுத்தப்படுமென்பது திண்ணம். பிராசீன பண்டிதர்களின் க்ரந்தங்களில் சில லுப்தங்கள் என்று சொல்லப்படுவது போல் இங்குச் சொல்ல நேராது. எல்லாம் அச்சேறியவை. அடிக்கடி புநர்முத்ரணமுமாகி வருகிறது. 5 வருஷங்களுக்குமுன் வெளிவந்திருக்கிற ஸ்வாமியின் தன் சரிதையில் க்ரந்தங்களின் பட்டியும் அவற்றுக்குரிய விவரணங்களும் வெளிவந்துள்ளன. இப்போது நடப்பது ப்லவ வருஷம். இதற்கு முந்தின ப்லவ வருஷத்திலிருந்தே ஸ்வாமியின் க்ரந்தங்கள் அவதரித்துக் கொண்டிருந்தனவென்பதை அந்த தன் சரிதையினால் யாவருமறிந்துள்ளார்கள். ஸ்வாமியின் நாற்பது பிராயம் வரைக்கும் வடமொழி தென்மொழிகளில் மட்டுமே நூல்கள் தோன்றிக் கொண்டிருந்தன. பிறகு தெலுங்கிலும் ஹிந்தியிலும் தோன்றத் தொடங்கி இப்போது நான்கு பாஷைகளிலும் நூல்களும் மாதப்பதிரிகைகளும் அவதரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

கடல் சூழ்ந்த இம்மண்ணிலகில் இப்படி அதிமாநுஷக்ருத்யங்களைச் செய்திருப்பவருமில்லை, செய்யத் திறமையுள்ளவருமில்லையென்றால் இதை மறுப்பவர் பிரதிபக்ஷிகோஷ்டிகளிலுமில்லை. ஊர்பேரில்லாமல் நிந்தைக்கந்தைகளைச் சிலர் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களல்லவா, அவர்கள் தாம் மறைமுகமாகவிருந்து மறுக்கவல்லவர்களாகலாம். இப்போது ஸம்வாதச் சுவடிக்குக் கர்த்தாவாக நிற்கிற மன்னார்குடி வித்வான் க்ருஷ்ணமாசாரியரென்கிற வ்யக்தி உண்மையாக இருக்குமாகில் இந்த ஸம்மார்ஜநியிலுள்ள நமது உக்திகளைப் ப்ரகாஸமான முறையில் மறுக்கட்டும். திருக்குடந்தையில் வாழ்ந்த ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசாரியரென்பவர் ஸ்வாமியை ஸ்வாமியாகவே வழங்கிக்கொண்டிருந்தவர் வேதலக்ஷணவிவாதத்தில் பங்கப்பட்டவர்களுக்குக் கைகொடுக்க வேண்டிய தலைவியினால் ஸ்வாமியை எதிரிட ஆரம்பித்து “சுண்ணாம்பராவாய-கலு. சுவஸஸ நாநி” இத்யாதிகளான சில துண்டுப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு, ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகவே ரஸிகபுத்ரஞ்ஜநம், உபதேஸரஸாயநம் முதலான நூல்களை ஸ்வாமியின் ப்ரஸாதமாக லபிக்கப்பெற்றுப் பிறகு என்னோர் என்பதை ஒருவரும் மறந்திருக்க வழியில்லையே.

மதுராந்தகம் ராகவாசாரியர் என்பவர் ஸ்வாமியின் ஸம்ஸ்கிருத நூல்களிலிருந்து அபஸப்தங்களையெடுத்துப் பட்டியல் போட்டு மடத்திற்கும் அனுப்பியிருப்பதாக ஸம்வாதச் சுருணையில் எழுதப்பட்டிருப்பது மெய்யானால் அதை மடம் வெளியிடுவதற்கு என்ன தடை? ப்ளப

பஞ்சமா? பத்ரினிகப் பஞ்சமா? மாச்சரியப் பஞ்சமா? வீண் பொய்யுரைகளைப் பொழிந்து நிந்
தைக் கந்தைகளை வெளியிட்டுச் சாயம் கக்க நிற்பதைவிட, பண்டிதரான அவர் வெகு சிரமப்
பட்டுச் சேகரித்த அபஸப்தப்பட்டியல்களை ந்ருஸிம்ஹப்ரியா மூலமாகவே க்ரமேண வெளியிட்டு
வரலாமே. ஸ்வாமியின் அவலேபத்தை எளிதாக அடக்குவதற்கு இதுவன்றோ நேரான வழி.
ஸ்ரீராமா நுஜன் 147ல் வடகலைப்பண்டிதர்களின் ஞானச்சாயங்களை ஸ்வாமி அலசியலசியிருக்
கிறார். ந்ருஸிம்ஹப்ரியாவில் ராமஜயந்திமலரென்று வெளிவந்த ஸஞ்சிகையில் கண்ட வியா
ஸங்களையே ஸ்வாமி ஸாஸ்த்ரிய முறையில் கண்டித்திருக்கிறார். அந்த கண்டனங்களை வான
மாமலை வித்வான் உவே. கோபாலையங்கார் ஸ்வாமியும் தம்முடைய வியாஸத்தில் ஸுஸமஞ்ஜஸ
மென்று ஆமோதித்திருப்பதை அம்ருதலஹரியிலும் ஸ்ரீராமா நுஜனிலும் வைதிகமநோஹராவி
லும் நாற்றிசையும் கண்டிருக்கின்றது. அவற்றைப்பற்றி இவர்களுக்கு வாய்திறக்க வழியில்லை.
பாதூர் ராகவாசாரியர் சேகரித்திருக்கிற அபஸப்தப்பட்டியல் இவர்கள் கையிலிருக்கும்போது
அதை வெளியிட்டு இவர்கள் க்ருதக்ருத்யர்களாகியிருக்கலாமே. கையுங் காலுமற்றவர்களைத்
தேடிப்பிடித்து அவர்களுக்கு சொக்காய் நிஜார் போட்டுக் கையில் கோலையுங்கொடுத்து மாந்
தோப்புக்கு காவலாக உட்கார வைத்திருப்பார்கள். மாம்பழம் பறித்து அங்கேயே உண்பவர்
களை நோக்கி “இதோ எழுந்துவந்து எண்ணை பண்ணுகிறேன் பார்” என்பர்களாம் அந்தக்
காவலாளர்கள். அவர்களைப்போலிவர்களும் ஸ்வாமியைத் தகர்க்க தாராளமாக எழுந்து வர
லாமே. இவர்களில் பண்டிதர்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. ஒரு பண்டிதரே ஸ்வாமியின் எல்லா
நூல்களையும் “भरद्वाजो ह त्रिभिरायुभिः” என்றப்போலே மூன்று ஸதமாநம் பெற்றாலும்
வாசிக்க முடியாது. ஒவ்வொரு பண்டிதரிடத்தில் ஸ்வாமியின் ஒவ்வொரு நூலாகப் பகுத்துக்
கொடுத்து ‘இதிலுள்ள ஸ்காலித்யங்களை நீரெழுதும்; இதிலுள்ள அவத்யங்களை நீர் கண்டு
பிடியும்’ என்று மடம் கட்டளையிட்டும். இதனால் முன்னம் ஒரு ஸுக்ருதம் அவர்களுக்குக்
கிடைக்கும்— “अनाघातावयं बहुगुणपरीणाहि” என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திப்படி அமைந்திருக்
கின்ற ஸ்வாமி ஸ்ரீஸூக்திகளையநுபவிக்கும் பாக்க்யம் வாய்க்கின்றதென்பதேயாம். ‘गोप्यः
कामाद्व्याकंसः’ இத்யாதி.

ஆதிஸங்கராசார்ய க்ரந்தங்களிலும் பகவத் ராமா நுஜ திவ்யஸூக்திகளிலிலும் ஸ்காலித்
யங்களிருப்பதாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் முதல் வரியிலேயே ஸ்தோ
ஸப்தம் தவறு என்கிற தூஷணம் ஆயிரம் வருஷமாக அநுவர்த்தித்துத் கொண்டிருக்கிறது.
தத்வடிகையில் இதை ஸமர்த்திக்கப் புகுந்த பேராசிரியர் வியாகரணத்தில் புகாமே,

“बहुलमहणात्साधु” என்றும் “बहुविद्वत्परिमहान् साधु”

என்றும் எழுதிவைத்துப் போயினர். நம் ஸ்வாமியின் ஸம்ஸ்க்ருத லேகங்கள் விஜ்ஞாந சிந்தா
மணி, மஞ்ஜுபாஷிணி, ஸம்ஸ்க்ருத சந்த்ரிகை, ஸூத்ருதவாதிநி, மித்ரகோஷ்டி, ஸ்ரீவைஷ்
ணவஸூதா இத்யாதிகள் முதலாக வைதிகமநோஹரா ஈருக குறைந்த படிம் இருபதினாயிரம்
பக்கங்கள் தேறுமென்பதில் ஐயமில்லை. இவற்றுள் எத்தனை அபஸப்தங்களுள்ளனவென்று
கண்டுபிடித்தெழுதுமவர்கள் மஹாஸுக்ருதிகள் மஹாபாக்க்யஸாலிகளென்போம்.

பாதூர் ராகவாசாரியரென்பவரை நாம் அறியோம். ஆனால் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீராமா நு
ஜன் ஸஞ்சிகைகளில் அவருடைய நாமநிர்தேரத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். அவர் நல்ல விவேகி
யென்றும் பிராமாணிகரென்றும், மற்றவர்களைப்போல் நிந்தனையில் இறங்காமல் நேரான வழி
யில் விஷயங்களை விமர்சிக்கவல்லவரென்றும் எழுதி, D. T. ஐயங்காருடைய தப்பு வாதங்களை
ஸ்வாமி நாம் ஸதஸா கண்டித்தெழுதியிருப்பவற்றில் அவத்யமிருக்குமானால் அந்த ராகவா
சாரியர் எழுதட்டும் என்றும் 4 மாதங்களுக்குமுன்பு வெளியிட்டிருக்கிறார். ப்ரதிபக்ஷிகள் அந்த

ராகவாசாரியரைக் கிளப்பப் பெருமுயற்சி செய்தும் ப்ராமானிகரான அவர் “என்னை நீங்கள் கலாசாலையிலிருந்து விலக்கிவிட்டாலும் சரி, நான் தப்பு வழியில் ஒருநாளும் அடியிடமாட்டேன்” என்று மறுத்துவிட்டார். அதிலிருந்து இப்படியொரு கயிறுதிரிக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்த ஸ்வாமி உலகின் பாக்கியத்தினால் ஜீவித்திருக்கிறார், அவர் தாமே யெழுதட்டுமே. காருகுருச்சி லக்ஷ்மீநரசிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிக்கு இவர்களுடைய தாக்கிணியம் ஈஷத்தும் அநபேக்ஷிதமாகையாலே இவர்கள் குதை அந்த ஸ்வாமி அடுத்த ஷுணத்தில் உலகறிய வெளியிட்டார். தாக்கிணியபத்தர்களுக்கு அது எளிதில் ஸாத்யமாகுமோ?

10. திருமலை வித்வத்பரிஷத்து நிகழ்ச்சியில் பொய்யுரை: ஸம்வாதச்சுருணை பக்கம் 5ல் “சமீபத்தில் திருப்பதியில் நடந்த வித்வத் ஸதஸில்” என்றாரம்பித்து “அடியையும் நுனியையும் அறியாதவிவர் ஏதோ ஒரு ப்ரச்நம் செய்தார்; அங்கு அத்யக்ஷராயிருந்த ச்ருங்கேரி ஸ்வாமிகள் இவர் ப்ரச்நத்தை லக்ஷ்யம் செய்யாமலேயே ‘பாஸிபாஷிதமேதத்’ என்று தூரத்தள்ளிவிட்டாராம்.” என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. இதுவும் இவர்களுடைய அபத்தங்களில் தலையான அபத்தமென்பதை ஸஸாக்ஷிகமாக வுணர்த்துகிறோம். திருப்பதியில் ஒரு வித்வத்ஸத ஸ்ஸும் நடக்கவில்லை. சென்ற கார்த்திகை மாதத்தில் திருமலைமேல் தேவஸ்தானாதிகாரிகளால் வித்வத்சபையொன்று நடத்திவைக்கப்பட்டதுண்டு. அங்கு என்ன விசாரம் நடந்தது; ஸ்வாமி என்ன ப்ரச்நம் பண்ணினார் என்பதை நாலுவரியில் எழுதியிருக்கலாமிவர்கள். “சின்னிவீராதாதம் வாக்யார்த்தம்” என்று ப்ரஸித்தமான முறையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டே இவர்கள் எழுதுவது கொண்டு வித்வான்கள் மயங்கார்கள். பெங்களூரிலிருந்து சில வித்வான்கள் அந்த ஸதஸ்ஸுக்குப் போயிருந்தார்களென்பது ஏற்கெனவே நமக்குத் தெரியுமாதலால் அவர்களில் நமக்குப் பரிசிதரான ஸ்ரீ உவே. பண்டிதபூஷணம், கிருஷ்ணமாசாரியர் (மல்லேசுவரம்) ஸ்வாமிக்கு எழுதியிருந்தோமிதைப்பற்றின உண்மையைத் தெரிவிக்க வேணுமென்று. அந்த ஸ்வாமிக்கு இந்த ஸம்வாதச்சுருணை முன்னமே கிடைத்திருந்ததாகவும், தற்காலம் பெங்களூரில் விஜயம் செய்திருக்கிற ச்ருங்கேரி ஸ்வாமிகளிடம் நேராகச் சென்று விசாரிக்கையில் ஸ்வாமிகள் சொன்ன வார்த்தைகளை அப்படியே எழுதியிருக்கிறார்; — “பெங்களூர் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜ் வித்வான் நாராயணசாஸ்திரிகள், மஹாவித்வான் யஜுர்வேத கனபாடி மத்வராயாசார் இன்னும் மடத்துவித்வான்களெதிரில் ச்ருங்கேரி ஸ்வாமிகள் சொன்னதாவது: நான் ஸதஸ்ஸில் அத்யக்ஷனாக இருந்ததுண்டு; பாஸிபாஷிதம் என்று யாரைக்குறித்தும் நான் சொல்லுவது கிடையாது. காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமியைக்குறித்து நான் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லியிருக்கப் ப்ரஸக்தியே - கிடையாது” என்று. உண்மையில் ஸதஸ்ஸில் நடந்த விஷயமும் நமக்கு அப்போதே தெரியும். ‘जलवति वह्निभावः’ என்று ஒரு பண்டிதர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். “जलवति जलनिधौ वह्निभावान्निसद्भावात्” என்றுதொடங்கி ஸ்வாமி ஒரு கேள்வி கேட்டார். முதலில் பேசின பண்டிதர் வாயை மூடிக்கொண்டார். மைஸூரிலிருந்து வந்திருந்த தீக்ஷாசார் ஸ்வாமி யென்கிற ஸ்ரீபரகாலமடாஸ்தான வித்வான் “तत्सत्यमेव ; तथाऽपि” என்றாரம்பித்து ‘மொத்தமாக ஜலவதி வஹ்ந்யபாவ:’ என்னக் கூடாது, ஜலவதி ஹ்ரதே வஹ்ந்யபாவ:’ என்ன வேணும் என்று சொல்லி வாதியை சிகிச்சுத்தார். முக்கியமான விஷயம். இந்த சர்ச்சை அங்கு இரவு 8 மணிக்குமேல் நடந்தது. அத்யக்ஷரான ச்ருங்கேரி ஸ்வாமிகள் 6 மணிக்குள்ளாகவே யெழுந்து பூஜைக்குச் செல்வதாகச் சொல்லிப் போய்விட்டார். தினப்படியாகவே காலை வேளைகளில் அடியோடு வராமலும், மாலை வேளைகளில் 6 மணிக்குமேல் இல்லாமலும் ஸதஸ்ஸு நடந்துவந்தது ப்ரஸித்தம். மேலும், ஒரு பெரிய ஸதஸ்ஸின் நிகழ்ச்சியைப்பற்றித் தெரிவிப்பவர் ஸதஸ்யராயிருக்கவேணுமே யொழிய அஸதஸ்யராக இருக்கவொண்ணாது. “நான் அந்த ஸதஸ்ஸில் அந்வயித்திருந்தேன், நான் நேரில் அநுபவித்ததை யெழுதுகிறேன்” என்று முன் வருவதற்கு எந்த விஷயத்திலும் இவர்களுக்கு ஆளில்லையே. ஒவ்வொன்றிலும் அஸூயாபிண்டமென்கிற பிருதுதானே நிலைக்கிறதிவர்களுக்கு. ஸ்வாமியெழுதி வெளியிட்டுள்ள சாஸ்த்ரார்த்தகநமான க்ரந்தங்களில் ஏதாவதொரு விஷயத்தையெடுத்துக்கொண்டு बालिशभाषितमेव என்று உதற சக்தியற்ற யிவர்கள் இத்தகைய பொய்யுரைகளினுல்தானே தேறுதலடைய வேண்டும். 10—8—61 தேதியில் ஸ்வாமி வைதிகமநோஹராநுபந்தமாக வெளியிட்டிருக்கின்ற ஸுதாநிதியில் அவகாணித்து இவர்கள் ஆசையைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமே.

If not delivered Please return to:—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam,

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada